POLSKI ZWIĄZEK LAWN-TENNISOWY

ROCZNIK 1929

DRUKARNIA WŁ. ŁAZARSKIEGO

Okólnik
POLSKIEGO ZWIĄZKU LAWN-TENNISOWEGO

zawiera

oficjalne komunikaty P. Z. L. T.
i Międzynarodowej Federacji L. T.

sprawozdania władz P. Z. L. T.

informacje o zmianach adresów
członków P. Z. L. T.

informacje o zmianach i o nowych
terminach turniejów w Polsce i t. d.

Osoby pragnące stale otrzymywać okólnik zechcą zwrócić się listownie do Sekretarjatu P. Z. L. T.
WARSZAWA, pl. MAŁACHOWSKIEGO 2

OKÓLNIK WYSYŁANY JEST
BEZPŁATNIE

Rocznik
POLSKIEGO ZWIĄZKU LAWN-TENNISOWEGO

na rok 1929

WARSZAWA

NAKŁADEM POL. ZW. LAWN-TENNISOWEGO

1929

DRUKARNIA WŁ. ŁAZARSKIEGO W WARSZAWIE

CZĘŚĆ I.

INFORMACJE NA 1929 ROK.

POLSKI ZWIĄZEK LAWN - TENNISOWY

Założony w 1921 roku.

Adres Sekretarjatu: Warszawa, Pl. Małachowskiego 2.
Adres Biura Związku: Warszawa, Widok 3, pokój 19.
Adres telegraficzny: Lawntennis Warszawa.
Biuro jest czynne w poniedziałki, środy i piątki od 7 do 9 w.

WŁADZE POLSKIEGO ZWIĄZKU LAWN-TENNISOWEGO NA R. 1929

PREZES: Inż. Edward Miller, Warszawa, Wilcza 14a, tel 510-04.

WICEPREZESI: Poseł Henryk Brun, Warszawa, Natolińska 4, tel. 306-35, Dr. Jan F. Drewnowski, Warszawa, Jerozolimska 45, tel. 86-78.

SEKRETARZ: Jerzy Szczerbiński, Warszawa, Plac Małachowskiego 2, tel. 12-86.

SKARBNIK: Inż. Karol Meyerhoff, Warszawa, Skierniewicka 1. tel. 1-60.

CZŁONKOWIE ZARZĄDU: Dr. Alfons Foerster, Królewska Huta, Gimnazjalna 10, Dr. Witold Potuczek, Kraków, Studencka 8, Karol W. Scheibler, Łódź, Targowa 42, Dr. Zdzisław Stahl, Lwów, Zyblikiewicza 24a, Kazimierz Starkowski, Poznań, 27 Grudnia 10

KOMISJA SPORTOWA: Dr. Jan F. Drewnowski, Warszawa, Al. Jerozolimska 45, Jan Kowalewski, Warszawa, Smolna 28 m. 1, Karol Steinter, Łódź, Wólczańska 31.
Zastępcy: Władysław Kuchar, Lwów, Sadownicka 80, Kazimierz Starkowski, Poznań, 27 Grudnia 10.

KOMISJA REWIZYJNA: kpt. K. Dobrostański, Karol Litterer, Tadeusz Zarębski.

KLUBY ZRZESZONE W POLSKIM ZWIĄZKU LAWN-TENNISOWYM

	Ilość członków	Ilość boisk
WARSZAWA:		
Warszawski Lawn-Tennis Klub, Wiejska 11 m. 2 (p. Czosnowska)	186	7
Warszawskie Koło Tennisowe, Czackiego 10 m. 3	20	2
Skolimowski Klub Tennisowy, Złota 59 m. 23 (p. Dąbkowski)		
S. T. Warszawsk. Kl. Narciarskiego, Królewska 29 m. 28 (p. Chruszczyński)		
S. T. Wojsk. Klubu Sport. „Legja", Myśliwiecka 4	203	10
S. T. Klubu Sportowego „Warszawianka", Koszykowa 51 m. 1		
S. T. Harc. Klubu Sport. „Varsovia", Senatorska 28 m. 28		
S. T. Akademick. Związku Sportowego, Twarda 25 (p. T. Androchowicz)	56	6
MILANÓWEK:		
S. T. Milanowskiego Tow. Letn. Willa „Nasza"	37	5
LWÓW:		
Lwowski Klub Tennisowy, Pełczyńska 57 .	108	8
„Klub Tennisowy 1924 we Lwowie", Jagiellońska 15 (p. Laub)	72	4

	Ilość członków	Ilość boisk
S. T. Lwowskiego K. Sp. „Czarni", Rutowskiego 8, I p.	24	7
S. T. Lwowskiego Kl. Sport. „Pogoń", Szymonowiczów 18 (p. Blicharski)		
S. T. Klubu Sport. „Cracovia", Siemiradzkiego 33, (p. W. Laurynów)	15	1
KRAKÓW:		
S. T. Akademic. Związku Sportow., Szopena 11 (p. Łubieński)	102	6
S. T. Klubu Sport „Cracovia", Siemiradzkiego 33, (p. W. Laurynów)	80	6
Oddział Tennisowo-Łyżwiarski „Sokoła Krakowskiego", Lubicz 2 (Dr. Adam Pozowski)	30	4
Krakowski Klub Tennisowy, Basztowa 23 (Radca Allerhand)		
LUBLIN:		
S. T. Akademickiego Zw. Sportowego, Uniwersytet		
Wojskowy Klub Sportowy „Unja", Szpitalna Nr. 12		
POZNAŃ:		
S. T. Akademick. Zw. Sportowego, Noskowskiego 4	106	8
S. T. Klubu Sportowego „Warta", Aleje Marcinkowskiego 26		
Wojskowy Klub Tennisowy, 7 Okręgowe Szefostwo Intendent. (p. por. Przybylski) . .	29	4
Klub Sportowy „H. Cegielski", Górna Wilda 142	30	4
CZĘSTOCHOWA:		
S. T. K. O. S. „Victoria 1922", III-cia Aleja 52, f. Wełna	25	4

	Ilość członków	Ilość boisk
GDAŃSK:		
Polski Klub Lawn-Tennisowy, Neugarten 27 Dr. Grabowski)		
CZARNKÓW:		
Klub Tennisowy „Czarnków“ (p. Mikołajczak)		
JASŁO:		
Autonom. S. T. J. K. S. „Czarni“, Asnyka 746, I p. (p. Kukulski)	30	3
KATOWICE:		
Katowicki Klub Tennisowy, Stawowa, II p. (p. pułk. Nawratil)	132	8
Klub Sportowy „Pogoń“, Chorzów, Państw. Fabryka Zw. Azot. (p. Chojecki)		
Erster Fussball-Club („I. F. C.“), Dworcowa 11, Central Hotel		
ŁÓDŹ:		
Łódzki Klub Lawn-Tennisowy, Wólczańska 33	184	5
Łódzki Klub Sportowy, Piotrkowska 108 . .		
SOSNOWIEC:		
Sosnowiecki Lawn-Tennis Klub, Wawel 4 (p. inż. F. Grzywiak)		
STANISŁAWÓW:		
S. T. Polskiego Klubu „Sokół“, Pl. Mickiewicza 2, Gmach Sokoła		

	Ilość członków	Ilość boisk
TARNOWSKIE GÓRY:		
Klub Sportowy „Śląsk“, Rynek 9 (p. J. Bartoszewicz)		
TORUŃ:		
S. T. Toruńskiego Klubu Sport., skrytka pocztowa 76		
WILNO:		
S. T. Akademickiego Zw. Sportowego, Bakszta 11		

ADRESY TENNISISTÓW POLSKICH

według danych nadesłanych przez zrzeszone kluby. Osoby niezamieszczone, które pragnęłyby w przyszłości być tu wymienione zechcą zwrócić się wprost do Sekratarjatu P. Z. L. T.

Alberti Adam	Kraków, Jabłonowskich 16.
Androchowicz Tadeusz	Warszawa, Twarda 25.
Andrzejewski Włodzimierz	Kraków, Pl. WW. Świętych 1.
Baczyński Stanisław	Lwów Kurkowa 1/27.
Bednarski J.	Warszawa, Chmielna 10.
Bielecka Stanisława	Kraków, Pl. WW. Świętych 1.
Bielcki Stefan	Kraków, Pl. WW. Świętych 1.
Błeszyński Z.	Warszawa, Poznańska 17.
Bobrowski Lesław	Lwów Zyblikiewicza 47.
Boniecka Marja, Dr.	Kraków, Sobieskiego 16.
Bortnowski Stanisław	Warszawa, Żórawia 6.
Bożenker Joachim	Lwów, Rynek 16.
Brodkiewicz Wacław, Dr.	Kraków, Wielopole 6.
Bronikowski Józef Jerzy	Warszawa, Flory 9.
Brun Henryk S.	Warszawa, Natolińska 4.
Budzyński Jan	Poczta Wierzbnik, Rzepin.
Budzyński Stanisław	Warszawa, Raszyńska 58.
Caird Aleksander T.	Warszawa Wilcza 16 m. 15.
Chramiec A., mjr.	Poznań, Lotnisko.
Czeluśniakowa Marja	Jasło, Klasztorna.
Czetwertyński Stanisław, ks.	Warszawa, Al. Ujazdowska 28.
Czetwertyński Włodzimierz, ks.	Warszawa, Krak.-Przedm. 30.
Chyliński Wojciech, Inż.	Jaworzno, Azot.
Czyżowski Zygmunt	Kraków, Mikołajewska 2.
Daniec Tadeusz, mjr.	Częstochowa, Dyw. 7 p. p.
David Maks Dr.	Katowice, 3-go Maja 9.
Dellingshausen Lydia	Warszawa, Al. Róż 8 m. 5.

Derbyshire Capt. F. C.	Warszawa, Nowy Świat 18.
Dobrzański Dr.	Poznań, S. T. A. Z. S., Noskowskiego 4.
Domiczek Juljan	Lwów, Wojciecha 16.
Drapała Jan	Lwów, 19 p. p.
Drewnowski Jan F., Dr.	Warszawa, Al. Jerozolimska 45.
Drojecka Marja	Warszawa, Kredytowa 4.
Dubieńska Wanda	Kraków, Szlak 4, I p.
Dunaj Kazimierz	Jasło, 3-go Maja.
Dunaj Mieczysław	Jasło, 3-go Maja.
Elsner Karol	Lwów, Koralnicka 8.
Emchowicz Henryk	Warszawa, Nowy Świat 57 m. 25.
Ender Teodor	Pabjanice, Zamkowa.
Foerster Alfons ,Dr.	Królewska Huta, Gimnazjalna Nr. 10.
Franke Alfred, Dr.	Częstochowa, Aleje 14.
Frankowa Ella	Częstochowa, Aleje 14.
Frankowski Ludwik	Lwów, Issakowicza 20.
Fussgängerówna Hilda	Żywiec.
Gajewski Adam	Jasło, Rynek 59.
Galuba Henryk	Poznań, S. T. A. Z. S., Noskowskiego 4.
Gąsiorowski Jerzy	Warszawa, Marszałkowska 15a.
Grabowski Jerzy	Warszawa, Marszałkowska 60.
Grabowski Tadeusz	Warszawa, Moniuszki 12.
Geislerowa	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Glabisz Włodzimierz	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Głażewski Ignacy	Lwów, Miejska Kasa Oszczędn. Wałowa 9.
Gniatczyńska	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Goldstein Bronisław	Warszawa, skrz. poczt. 266.
Graeffe J.	Warszawa, Nowy Świat 7.
Groblewska Stanisława	Lwów, Zyblikiewicza 26.
Hahnowa	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Hand Karol	Kraków, Batorego 5.
Hawelski	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.

Heinzel Juljusz, bar.	Łódź, Juljanów.
Horain Witold	Kraków, Zwierzyniecka 19.
Iwasiewicz Zbigniew	Warszawa, Marszałkowska 53.
Jaroszewiczowa Z.	Warszawa, Langiewicza 21.
Jaszczurowska Olga	Kraków, Senatorska 1.
Jentys Czesław, Dr.	Kraków, Grabowskiego 5.
Jędrzejewska Jadwiga	Kraków, Czarnomiejska 31.
Jurczyński Antoni	Kraków, Franciszkańska 1.
Kaczmarkiewiczówna	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Kermenič Oswald	Gdańsk, Hansagasse 2.1.
Kinderman Artur	Łódź, Łąkowa 1.
Kierska Helena	Lwów, Sykstuska 44.
Kleinadlowa Simona	Paryż, 36, rue Michel-Ange.
Koenigstein Ludwik	Warszawa, Marszałkowska 137.
Konopka Ryszard	Kraków, Garncarska 1.
Kormicki Józef	Kraków, Miechowska 17.
Kowalewska Józefina	Warszawa, Królewska 15.
Kowalewski Bronisław	Warszawa, Kredytowa 3.
Kowalewski Jan	Warszawa, Smolna 28.
Kowalewski Jerzy	Warszawa, Królewska 15.
Kowenicki Stanisław, Dr.	Kraków, Karmelicka 7.
Kozakowa Zuzanna	Lwów, Dwernickiego 10.
Krupianka Marja	Kraków, Tad. Kościuszki 52.
Kruszewski Eugenjusz	Warszawa, Smolna 34 m. 2.
Krzywoszewska Irena	Warszawa, Smolna 25 m. 8.
Kuchar Władysław	Lwów, Sadownicka 80.
Kukulski Adam	Jasło, Kościuszki 62.
Kulej Stanisław	Częstochowa, Wieluńska 10.
Kuntze B.	Łódź, Piotrkowska 171.
Kusiak Adam	Jasło, Chełmska.
Landau Gustaw, Dr.	Kraków, Jabłonowskich 22.
Landensówna Janina	Lwów, 3-go Maja 7.
Lantner Dawid	Lwów, Potockiego 27.
Laskowski Mieczysław	Lwów, Zimorowicza 19.
Leszczyński Jerzy	Warszawa, Hortensja 2.
Lisowski P.	Warszawa, Filtrowa 9.
Loth Jan	Warszawa, Królewska 19.
Loth Stefan, kpt.	Warszawa, Jerozolimska 31.
Lubliner Wiktor	Warszawa, Dobra 8.
Lunn R.	Łódź, Karolewska Manufaktura.

Luxenburg Antoni	Warszawa, Czackiego 8.
Łabuński Feliks	Paryż, 19, rue de Lille.
Maciejewska	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Marek Tadeusz	Kraków, Wolska 11.
Marszewski Włodzimierz	Warszawa, Wspólna 52 m. 4.
Mehlo K.	Łódź, Sienkiewicza 58.
Meissner Adam ,kpt.	Poznań, Jackowskiego 44.
Meyerhoff Karol, Inż.	Warszawa, Skierniewicka 4.
Michałowski	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Miller Edward, Inż.	Warszawa, Wilcza 14a.
Miziewicz Andrzej	Tarnów, Państwowa Fabryka Związków Azotowych.
Monasterski Witold	Warszawa, Koszykowa 53.
Mosin Ryszard	Warszawa, Marszałkowska 125.
Misiąg Marjan, Inż.	Kraków, Grodzka, 12.
Mrazkówna Ela	Jasło, Klasztorna.
Münchmeyer Rudolf	Łódź, Kilińskiego 136.
Nawratil Zygmunt	Kraków, Poselska 5.
Neyman Lech	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Neuman K.	Łódź ,Al. Kościuszki 93.
Olchowicz A., por.	Warszawa, Ossolińskich 8.
Olchowiczowa M.	Warszawa, Trębacka 10.
Osiecimski-Czapski Andrzej, hr.	Warszawa, Al. Jerozolimskie 39.
Osserowa A.	Łódź, Kilińskiego 222.
Orzechowska Marja	Lwów, Zyblikiewicza 26.
Pawlas Tadeusz, Dr.	Kraków, Czapskich 1.
Piechocki	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Piętka Karol	Warszawa, Wilcza 62.
Płażek Edwin, Inż. Dr.	Lwów, Dwernickiego 22.
du Plessix Bertrand	Warszawa, Al. Ujazdowska 19.
Polakiewicz Robert	Warszawa, Smolna 15.
Popiel Maciej	Kraków, Basztowa 1.
Poradowska Jadwiga	Warszawa, Puławska 55.
Posseltówna E.	Zgierz, Zakręt 17.
Potocki Józef, hr.	Warszawa, Krak.-Przedm. 15.
Potuczek Witold, Dr.	Kraków, Studencka 8.

Pozowska Ada	Kraków, Lubicz 2.
Pozowski Adam, Dr.	Kraków, Lubicz 2.
Prochowski Tadeusz	Kraków, XXII, Wielicka 24.
Prochowski Tadeusz, kpt.	Poznań, Pl. Działowy 2.
Przybylski Wincenty, por.	Poznań, Łąkowa 7.
Raschig M.	Łódź, Główna 23.
Richter Vera	Łódź, Skorupki 14.
Richter Ksenia	Łódź, Skorupki 14.
Riesenkampf Alfons	Warszawa, Ossolińskich 8 m. 6.
Roman Jerzy	Warszawa, Wiejska 11.
Ryszanek Władysław ,mjr.	Warszawa, Nowowiejska 35.
Salmonowicz Zdzisław	Warszawa, Natolińska 7.
Sapicha Eustachy, ks.	Warszawa, Czackiego 9.
Seydzianka	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Scheibler Karol W.	Łódź, Targowa 42.
Schröder F.	Łódź, 28 p. p. Strzel. Kon.
Stadtländer F.	Łódź, Rokicińska 13.
Stahl Zdzisław, Dr.	Lwów, Zyblikiewicza 24a.
Stalens Andrzej	Częstochowa, Fabryka Motte.
Starkowski Kazimierz	Poznań, 27 Grudnia 10.
Steinert Karol	Łódź, Wólczańska 31.
Steiner Otto	Katowice, Gliwicka 4.
Stolarow Jerzy	Łódź, Rzgowska 26.
Stolarow Maksymiljan	Łódź, Rzgowska 26.
Suchorzewski Edward, por.	Warszawa, Szkoła Ofic. Szpital Ujazdowski.
Szczerbiński Jerzy	Warszawa, Pl. Małachowskiego 2
Szwede Władysław	Kraków, Karmelicka 39.
Szulc Zdzisław	Poznań, Plac Wolności 5.
Tarnowski Andrzej, hr.	Warszawa, Krak.-Przedm. 30.
Tyrowicz Tadeusz, Inż. mjr.	Lwów, Piaskowa 2.
Tyszkiewicz Michał, hr.	Kraków, Szpitalna 40.
Uminowiczówna Marja	Lwów, Pijarów 15.
Veltuzen Karol	Warszawa, Dobra 8.
Walicki T.	Warszawa, Poznańska 17.
Warmińska Sława	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Warmiński Przemysław	Poznań, Libelta 3.

Wasilewski Kazimierz	Warszawa, Chocimska 12.
Wełeszczukowa Marja	Lwów, Lwowska 27.
Wentzlowa J.	Warszawa, Żórawia 4a.
Wolitzówna	Łódź, Gdańska 42.
Widawski J.	Warszawa, Dobra 8.
Wojciechowski Jan, ppłk.	Poznań, Jackowskiego 44.
Wyrobek Oktaw	Kraków, Podwale 1.
Zachar Ksawery	Kraków, Librowszczyzna P.K.O.
Zahaczewski Zdzisław, płk.	Kraków, Szczepańska 7.
Zając H., mjr.	Lwów, 19 p. p.
Zamoyski Zdzisław	Kraków, Skaszewskeigo 21.
Znajdowska Katarzyna	Warszawa, Żórawia 24a.
Żongołłowicz, płk.	Lwów, 19 p. p.
Żółtowski Henryk, hr.	Poznań, S. T. A. Z. S. Noskowskiego 4.
Żychoniówna Helena	Zakopane, Sienkiewicza.

ADRESY
ZWIĄZKÓW ZAGRANICZNYCH.

MIĘDZYNARODOWA FEDERACJA LAWN-TENNISOWA.
Założona w 1913 roku.
FÉDÉRATION INTERNATIONALE DE LAWN-TENNIS
(F. I. L. T.).

Adres Sekretarjatu: Mr. R. Gallay, 76 Avenue de Wagram Paris.

ARGENTYNA: Associacion Argentina de Lawn Tennis, Dmc. Mitre 519, Escritorio 39 (3 Pisco) Buenos Ayres, Adr. Tel.— Argtennis.

AUSTRALJA: Lawn Tennis Association of Australia, Mr. Harley Malcolm, Box 1957 Elizabeth Street P. O. Melbourne, Victoria. Adr. Tel. — Tencourt Melbourne.

AUSTRJA: Oesterreichischer Lawn Tennis Verband, Wien II, Rustenschacher Allee I.

BELGJA: Fédération Belge de Lawn Tennis 204, Avenue Molière, Bruxelles.

CZECHOSŁOWACJA: Československa Lawn Tennis Associace, Dr. Francisek Bertl. Praga I, Rytirska cp. 536.

CHILI: Associacion de Lawn Tennis de Chile, Bandera 70 ,Casilla 1149 Santiago, Adr. Tel. — Patentado.

DANJA: Dansk Boldspil Union, 87 Vesterveldgade, Kjobenhavn. Adr. Tel. — Tennisforbund.

EGIPT: Lawn Tennis Association of Egypt, Gézira Sporting Club, Gézira, Kair.

FILIPINY: Fred. O. England sec. Treas Philippine Amateur Ath. Federation Manila (P. I.).

FINLANDJA: T. Voss-Schrader, Kurt Smedslund, Helsingfors, Boulevarden 10 A 6.

GRECJA: Union de Sociétés Helléniques, rue Mikis II, Athènes.

HISZPANJA: Real Associacion de Lawn Tennis de Espana, Via Layetana 17, Barcelona.

HOLANDJA: Néderlandsche Lawn Tennis Bond, M. H. Hoyte Veder, Albertinestraat 7, Haga.

INDJE ANGIELSKIE: All Indian Lawn Tennis Association, Col. B. O. Roe Jullundur, Punjab Club Lahore.

IRLANDJA: Irish Lawn Tennis Association, H. R. Maunsell, 91 Merrion Square, Dublin.

ITALJA: Féderazione Italiana Tennis, Via Assarotti 5, Genoa. Adr. Tel. — Italotenis.

JAPONJA: Japan Lawn Tennis Association, 804 Marunouchi Building, Tokyo.

JUGOSŁAWJA: Jugoslavenski Tennis Savez, Dr. O. Heinz, Trenkova Ul. 16. Zagreb.

KANADA: Canadian Lawn Tennis Association, 44 Price Street, Toronto, Ont. Adr. Tel. — Cantennis.

KUBA: Féderacion Amateur Cubana de Lawn Tennis, Manzana de Gomez 518, Habana. Adr. Tel. — Factennis Cuba.

MEKSYK: Associacion Mxicana de Lawn Tennis, Apartadi Postal 7243, Mexico D. F. Adr. Tel. — Mextenis.

MONACO: Fédération Monégasque de Lawn Tnnis, 16 Boulevard, Albert I, Monaco.

NIEMCY: Deutscher Tennis Bund E. V., F. Gruber, Paretzer Strasse 10, Berlin-Wilmersdorf. Adr. Tel. — Tennisgruber, Berlin.

NORWEGJA: Norwegian Lawn Tennis Association, P. B. 2016, Oslo.

NOWA-ZELANDJA: New Zeland L. T., A. D. Murray Kean, 219 Lambton Quay, Wellington.

POŁ. AFRYKA: South African Lawn Tennis Union, N. F. Shillingford, P. O. Box 2211, Johannesburg, Adr. Tel. — Tennis.

PORTUGALJA: Federacao Portugueza de Lawn Tennis, Automovel Club de Portugal, Largo de Calhariz, Lisboa.

RUMUNJA: M. Iconomu, Commission de Lawn Tennis de Roumanie, 46 str. Cobalcescu, Bucarest II.

STANY ZJEDNOCZONE AM. PÓŁN.: United States Lawn Tennis Association, Edward B. Moss, 120 Broaday, New York. Adr. Tel. — Uslawntenis.

SZWAJCARJA: Association Suisse de Lawn Tennis, R. A. Alblas, 8, Grande Rue, Montreux.

SZWECJA: Svenska Lawn Tennisforbundet, C. F. Bohnstedt, Kungsgatan 26, Stockholm.

WĘGRY: Magyar Orszagos Lawn Tennis Szobetseg, J. Kertesz, Arpad Utca II, Budapest V.

WIELKA BRYTANJA: Lawn Tennis Association, Oerlikon House 28/31, Essex Street Strand, London W. C. 2. Adr. Tel. — Lawntenna.

KALENDARZ TURNIEJOWY NA 1929 ROK

Maj	28— 2/VI.	W. L. T. K. (Mistrzostwo Warszawy)
Czerwiec	6— 9	S. T. Polskiego Klubu „Sokół" w Stanisławowie.
„	13—16	Lwowski K. T., Lwów (Mistrzostwo Lwowa).
„	19—23	A. Z. S., Warszawa.
„	20—23	W. K. T., Poznań (Mistrzostwo Armji i Oficerów rezerwy).
„	23—7/VII.	A. Z. S., Kraków; A. Z. S., Poznań — Terminy jeszcze ostatecznie nie ustalone.
Lipiec	15—30	Gdynia
„	24 — 28	Krynica.
Sierpień	1— 4	A. S. T. J. K. S. „Czarni" w Jaśle (Mistrzostwo Zachodniego Zagłębia Naftowego).
„	10—15	S. T. Milan. Tow. Letniczego w Milanówku.
„	14—18	K. O. S. „Victoria" w Częstochowie.
„	13—18	Zakopane.
„	21—28	A. Z. S., Poznań MISTRZOSTWO POLSKI.
„	28—2/IX.	Łódzki K. L. T. (Mistrzostwo Łodzi)
Wrzesień	3— 8	K. K. T., Katowice (Mistrzostwo Katowic i Województwa Śląskiego).
„	3— 8	W. K. S., „Legja", Warszawa.
„	8—15	K. S. „Cracovia" (Mistrzostwo Małopolski).

Turnieje mogą być rozgrywane tylko piłkami klejonemi (stitchless) następujących firm:

DUNLOP
SLAZENGERS
SPALDING.

MISTRZOSTWO POLSKI MIĘDZYKLUBOWE W 1929 R.

Okrąg Krakowsko-Śląski:

1 koło

K. S. „Pogoń“, Katowice
Katowicki K. T.

2 koło

K. S. „Cracovia
A. Z. S. Kraków
O. T. Ł. „Sokół“, Kraków

Okrąg Lwowsko-Lubelski:

1 koło

K. T. 1924, Lwów
P. K. S. „Sokół“, Stanisławów

2 koło

Lwowski K. T.

Okrąg Poznańsko-Pomorski:

A. Z. S. Poznań
Wojskowy K. T., Poznań

Okrąg Warszawsko-Łódzki:

1 koło

Warszawski L. T. K.
W. K. S. „Legja“
A. Z. S. Warszawa
Mil. Tow. Letn., Milanówek

2 koło

Rozgrywka międzyokręgowa:

1 koło

Okrąg Poznańsko-Pomorski
Okrąg Krakowsko-Śląski
Okrąg Warszawsko-Łódzki
Okrąg Lwowsko-Lubelski

2 koło

Spotkania w 1-em kole rozgrywek okręgowych powinny być ukończone przed dniem 10-tym czerwca, w 2-em kole—przed dniem 1-ym lipca; w 1-em kole rozgrywki międzyokręgowej—przed dniem 20-ym lipca, w 2-em kole przed dniem 10-ym sierpnia.

LOSOWANIE W EUROPEJSKIEJ ZONIE ZAWODÓW O PUHAR DAVISA NA 1929 ROK.

(Daty oznaczają terminy ukończenia spotkań w danem kole).

1 koło	2 koło	3 koło	4 koło	Finał
7 maj	19 maj	11 czerwiec	23 czerwiec	15 lipiec

Niemcy
Hiszpanja

Irlandja
Włochy

Austrja
Czechosłowacja

Belgja
Rumunja

Danja
Chili

Grecja
Jugosławja

Norwegja
Węgry

Monaco
Szwajcarja

Finlandja
Egipt

Holandja
Portugalja

Szwecja
Poł. Afryka

W. Brytanja
Polska

Rozgrywka międzyzonowa odbędzie się 19, 20 i 21 lipca.
Spotkanie o puhar odbędzie się w Paryżu 26, 27 i 28 lipca.

CZĘŚĆ II

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

STATUT POLSKIEGO ZWIĄZKU LAWN-TENNISOWEGO.

§ 1. NAZWA. Nazwa Związku brzmi: Polski Związek Lawn-Tennisowy, skrót P. Z. L. T.

§ 2. UPRAWNIENIA: Związek może jako jednostka prawna nabywać, dzierżawić majątek ruchomy i nieruchomy wszelkiemi przez prawo przewidzianemi sposobami, nie wyłączając darowizn i zapisów testamentowych, zbywać i obciążać go, stawać przed sądem w charakterze powoda i pozwanego, i zawierać umowy.

§ 3. SIEDZIBA. Siedzibą Związku i Zarządu jest m. st. Warszawa, terenem działalności Rzeczpospolita Polska.

§ 4. CEL. Celem Związku jest wszechstronne popieranie rozwoju sportu lawn-tennisowego w Polsce, w dążeniu do tego należy do zadań Związku:

a) wyłączne przedstawicielstwo polskiego sportu lawn-tennisowego;
b) ustalanie i czuwanie nad przestrzeganiem w Polsce reguł gry lawn-tennisowej;
c) urządzanie zawodów lawn-tennisowych w Polsce;
d) uzgadnianie i ostateczne zatwierdzanie terminów turniejów międzynarodowych i ogólnych, oraz zezwalanie na spotkania międzynarodowe ,urządzane w Polsce;
e) rozstrzyganie wszelkich sporów i wątpliwości, pozostających w związku ze sportem lawn-tennisowym w Polsce.

§ 5. SKŁAD. Członkami Związku mogą być:

a) zarejestrowane kluby lawn-tennisowe , mające siedzibę w Polsce,

b) zarejestrowane kluby sportowe, mające siedzbię w Polsce, posiadające sekcję lawn-tennisową, która reprezentuje klub wobec Związku.

§ 6. WŁADZE. Władzami Związku są: Walne Zgromadzenie, Zarząd, Komisja Rewizyjna i Komisja Sportowa.

CZŁONKOWIE (§§ 7 — 13).

§ 7. PRZYJĘCIE CZŁONKÓW. Stowarzyszenie, ubiegające się o przyjęcie do Związku, składa podanie na imię Prezydjum Związku. Do podania muszą być dołączone: egzemplarz statutu i regulaminu ,spis wszystkich członków, oraz nazwiska i adresy członków władz stowarzyszenia. Prezydjum ogłasza przyjęcie do Związku w organie urzędowym. Przyjęcie to jest przyjęciem warunkowem na okres próbny, który musi wynosić jeden sezon letni, poczem Walne Zgromadzenie na wniosek Prezydjum rozstrzyga ostatecznie o przyjęciu. Przynależność liczy się od chwili uchwały Walnego Zgromadzenia. W razie odrzucenia przez Prezydjum kandydatur nowozgłaszającego się stowarzyszenia, dopuszczalne jest odwołanie się do Walnego Zgromadzenia, które może decyzję Prezydjum zmienić zwykłą większością głosów.

§ 8. OBOWIĄZKI CZŁONKÓW. Każdy członek Związku jest obowiązany:

a) uiszczać roczną składkę i wszelkie opłaty obowiązujące;
b) stosować się ściśle do §§-ów tego statutu;
c) w każdem swem wystąpieniu sportowem zaznaczać należenie do Związku, używając zwrotu „Członek Polskiego Związku Lawn-Tennisowego“;
d) corocznie do dnia 1 marca przesłać do Zarządu P. Z. L. T. nazwiska i adresy: prezesa, sekretarza i skarbnika, oraz ilość członków, wraz ze sprawozdaneim z działalności za ubiegły rok. Nadto udzielać Zarządowi wszelkich innych danych;
e) przesyłać do Zarządu przynajmniej po jednym egzemplarzu wydawanych sprawozdań, oraz wszelkich innych z tych wydawnictw, które dotyczą Związku, lub wogóle sportu lawn-tennisowego;
f) zgłaszać do Zarządu przed Walnem Zgromadzeniem termin turniejów ogólnych, które mają być rozegrane w danym roku;

g) w ciągu miesiąca po ukończeniu turnieju przesyłać do Zarządu dokładne wyniki wraz z wykazem uczestników;
h) czuwać, by właśni członkowie nie brali żadnego udziału w turniejach ogólnych w Polsce, urządzanych bez zezwolenia Związku. Nie dopuszczać do udziału we własnych zawodach graczy niestowarzyszonych w klubach i sekcjach zrzeszonych w P. Z. L. T., lub którzy z jakichkolwiek innych powodów nie mają prawa uczestnictwa w zawodach lawn-tennisowych w Polsce.

§ 9. ILOŚĆ GŁOSÓW CZŁONKÓW. Każdy rzeczywisty członek Związku ma prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu. Ilość głosów oblicza się według ilości wszystkich członków klubu, jeżeli klub uprawia wyłącznie lawn-tennis, lub w każdym innym razie — według ilości członków sekcji lawn-tennisowej danego klubu. Za podstawę obliczenia bierze się stan w dniu 1 września roku poprzedzającego Walne Zgromadzenie. W razie, jeżeli nie uzupełniono składki zgodnie z § 31, za podstawę obliczenia bierze się ilość członków, za których opłacono składkę w ubiegłym roku. Nie więcej niż 25 osób uprawnia do jednego głosu; więcej niż 25, a nie więcej niż 50 osób uprawnia do dwóch głosów, i tak dalej w tym samym stosunku; ilość głosów nie może być jednak większa niż dziesięć.

§ 10. DODATKOWE GŁOSY. Walne Zgromadzenie może na wniosek Komisji Sportowej, przyznać członkom kwalifikowaną większością ¾ głosów — dodatkowe głosy w ilości: 1 lub 2.

§ 11. DELEGACI NA WALNE ZGROMADZENIE. Każdy członek ma prawo wysłać tylu delegatów na Walne Zgromadzenie, ile ma głosów; lecz tylko jeden z nich ma prawo głosowania w jego imieniu. Inni delegaci tego samego członka mają tylko prawo przemawiania. Osoba upoważniona do głosowania, oraz jej zastępca, muszą być wyposażeni w pełnomocnictwa na piśmie przez stowarzyszenie, w którego imieniu głosuje. Pełnomocny delegat jednego członka może zastępować na Walnem Zgromadzeniu z wszystkiemi prawami także innych członków, najwyżej jednak trzy stowarzyszenia, — o ile pełnomocnictwo opiewa bądź na stowarzyszenie, do którego należy, bądź na niego samego.

§ 12. ZAKAZY i KARY. Członek Związku nie ma prawa urządzania lub przyjmowania udziału w turnieju ogólnym w Polsce, którego Związek nie zatwierdził. Członek, który przekroczył ten

zakaz, może być zawieszony w działalności na przeciąg dwóch do czterech tygodni, w razie powtórnego przekroczenia —6 do 8 tygodni. Osoba, należąca do stowarzyszenia, które jest członkiem Związku, nie ma prawa uczestniczyć w turnieju ogólnym w Polsce, urządzanym nie przez członka Związku, lub bez zezwolenia Związku. Osoba taka, która weźmie udział w zawodach tego rodzaju, może być zdyskwalifikowana na przeciąg 2 do 4 tygodni, w razie powtórengo przekroczenia — 6 do 8 tygodni. Ponadto może być zawieszony w działalności na przeciąg więcej niż 8 tygodni członek, który:

a) pomimo listownego napomnienia, w dalszym ciągu narusza jakiś przepis obowiązujący;
b) pomimo napomnień, zalega w uiszczeniu opłaty obowiązującej.

W razie częstego przekraczania powyższych zakazów, Zarząd Związku może zawiesić członka w działalności aż do następnego Walnego Zgromadzenia, któremu przysługuje prawo wykluczenia danego członka ze Związku.

§ 13. WYSTĄPIENIE ZE ZWIĄZKU. Członek występujący ze Związku powinien zgłosić listownie swoje wystąpienie. Każdy członek występujący ze Związku, jak również każdy członek wyłączony ze Związku, obowiązany jest uiścić wszelkie opłaty do końca bieżącego roku. Ponowne przyjęcie do Związku odbywa się zgodnie z przepisami dla członków nowowstępujących.

WALNE ZGROMADZENIE (§§ 14 — 19).

§ 14. TERMIN DOROCZNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA. Raz do roku, w pierwszej połowie lutego, zbierają się delegaci członków Związku na Walne Zgromadzenie.

§ 15. NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE. Oprócz dorocznego Walnego Zgromadzenia może Zarząd zwołać w każdym czasie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie. Zarząd obowiązany jest zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie najpóźniej w ciągu 6 tygodni po otrzymaniu odpowiedniego wniosku na piśmie, popartego przynajmniej przez $^1/_3$ członków Związku, lub przez Komisję Rewizyjną. Wniosek taki musi zawierać wyłuszczenie powodów nagłości.

§ 16. ZAPOWIEDŹ WALNEGO ZGROMADZENIA. O każdem Walnem Zgromadzeniu zawiadamia Zarząd wszystkich członków Związku oraz członków Zarządu listownie, nie później jak na

6 tygodni przed terminem Zgromadzenia. W zawiadomieniu tem musi być podane miejsce, dzień, godzina zebrania i proponowany porządek dzienny. Ostateczny porządek dzienny rozsyła Zarząd nie później, jak na 10 dni przed terminem Zgromadzenia. Wyjątek stanowią sprawy dotyczące zmian statutu, o których wniesieniu do porządku dziennego Zarząd zawiadamia jaknajwcześniej, nie później zaś, jak na 3 tygodnie przez terminem Zgromadzenia.

§ 17. OBRADY WALNEGO ZGROMADZENIA. Przewodniczącego wybiera Walne Zgromadzenie. Do głosowania na Walnem Zgromadzeniu są upoważnieni tylko delegaci członków Związku, wyposażeni w pełnomocnictwa na piśmie. Do prawomocności uchwał Walnego Zgromadzenia konieczną jest obecność $^2/_3$ wszystkich uprawnionych głosów. W razie niedostatecznej ilości głosów, może się odbyć Walne Zgromadzenie w drugim terminie, o godzinę późniejszym. Walne Zgromadzenie w drugim terminie jest prawomocne bez względu na ilość głosów.

§ 18. UCHWAŁY WALNEGO ZGROMADZENIA. Uchwały Walnego Zgromadzenia zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Wyjątek stanowią:

a) uchwały dotyczące zmian statutu, które muszą uzyskać większość przynajmniej $^2/_3$ obecnych głosów, z wyjątkiem uchwały, dotyczącej zmiany § 3 statutu, która zapada zwykłą większością głosów;
b) uchwały, przyznające członkom dodatkowe głosy ,które muszą uzyskać większość przynajmniej ¾ obecnych głosów;
c) uchwała rozwiązania Związku, która musi uzyskać większość przynajmniej $^2/_3$ głosów wszystkich członków Związku.

Każda prawomocna uchwała Walnego Zgromadzenia nabiera mocy obowiązującej z dniem 1 marca bieżącego roku, o ile w uchwale niema wskazanego innego terminu.

§ 19. PRZEDMIOT OBRAD WALNEGO ZGROMADZENIA. Przedmiotem obrad Walnego Zgromadzenia mogą być zasadniczo tylko sprawy zawarte w porządku dziennym, rozesłanym przez Zarząd. Wnioski członków do porządku dziennego mogą wpływać do Zarządu nie później jak na 3 tygodnie przed terminem Walnego Zgromadzenia. Wnioski dotyczące zmian statutu mogą wpływać do Zarządu najpóźniej na 4 tygodnie przed

terminem Walnego Zgromadzenia. W razach wyjątkowych może Walne Zgromadzenie zająć się sprawą nie zawartą w porządku dziennym. Wniesienie tej sprawy wymaga zwykłej większości obecnych wszystkich głosów. Przedmiotem obrad dorocznego Walnego Zgromadzenia musi być:

a) zatwierdzenie rocznego sprawozdania Zarządu;
b) zatwierdzenie rocznego sprawozdania Komisji Sportowej;
c) zatwierdzenie rocznego sprawozdania rachunkowego wraz z budżetem na następny okres sprawozdawczy;
d) udzielenie lub odmówienie absolutorjum Zarządowi;
e) udzielenie lub nieudzielenie absolutorjum ustępującej Komisji Sportowej;
f) wybór Komisji Sportowej, oraz Komisji Rewizyjnej;
g) zatwierdzenie terminów turniejów ogólnych oraz przyznawanie na pewien okres czasu gier o mistrostwo.

ZARZĄD, KOMISJA SPORTOWA i KOMISJA REWIZYJNA (§§ 20 — 28).

§ 20. WYBÓR i SKŁAD ZARZĄDU. Zarząd Związku składa się z prezesa, wice-prezesa, sekretarza, skarbnika i 8 członków Zarządu. Walne Zgromadzenie wybiera prezesa oraz pozostałych członków Zarządu na przeciąg dwóch lat. Jeżeli prezes ustąpi przed upływem roku, to aż do wyboru nowego prezesa, obowiązki jego pełni wiceprezes. Jeżeli jeden z członków Zarządu ustąpi przed upływem roku, to Zarząd może dokonać kooptacji na opróżnione stanowisko.

§ 21. ZEBRANIA i UCHWAŁY ZARZĄDU. Zarząd ustala miejsce i terminy swych zebrań, które muszą się odbywać przynajmniej 4 razy do roku. Przewodniczącym zebrania Zarządu jest prezes lub, w razie jego nieobecności, wiceprezes. Do prawomocności uchwał Zarządu konieczna jest obecność na zebraniu przynajmniej 6 członków Zarządu. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, w razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego. Każda prawomocna uchwała Zarządu nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia jej w organie urzędowym, lub z chwilą listownego zawiadomienia członków Związku; ogłoseznie lub zawiadomienie powinno nastąpić nie później jak w 14 dni po danem posiedzeniu Zarządu.

§ 22. CZYNNOŚCI ZARZĄDU. Do zakresu czynności Zarządu należy:

a) ustalanie przepisów obowiązujących, oraz rozstrzyganie tych punktów istniejących przepisów, które są sporne lub wątpliwe,
b) ustalanie regulaminu turniejowego,
c) ustalanie polskiej terminologji lawn-tennisowej,
d) ustalanie wzorów kart sędziowskich,
e) zarząd majątkiem Związku, przyczem rachunkowość ma być prowadzona zgodnie z przepisami prawnemi i przyjętemi zwyczajami.

§ 23. SKŁAD PREZYDJUM. Prezydjum Związku składa się z prezesa, wiceprezesa, sekretarza i skarbnika Związku, oraz z członków Zarządu zaproszonych w skład Prezydjum przez prezesa Związku.

§ 24. CZYNNOŚCI PREZYDJUM. Do zakresu czynności Prezydjum należy:
a) występowanie w imieniu polskiego sportu lawn-tennisowego,
b) przyjmowanie nowych członków na okres próbny,
c) nakładanie kar po myśli § 12,
d) załatwianie spraw turniejowych,
e) ustanawianie opłat dodatkowych, nie przekraczających 50% składki,
f) przygotowywanie zebrań Zarządu i Walnych Zgromadzeń,
g) delegowanie graczy na turnieje klubów nie zrzeszonych w Związku.

§ 25. PROTOKÓŁY i KOMUNIKATY. Każde posiedzenie Walnego Zgromadzenia i Zarządu musi być protokółowane. Protokóły zatwierdza Zarząd na najbliższem zebraniu. Protokół każnego Walnego Zgromadzenia oraz uchwały Zarządu obowiązany jest Zarząd podawać wszystkim członkom do wiadomości najdalej do 14 dni, listownie lub w drodze komunikatu w organie Związku.

§ 26. ODWOŁANIE SIĘ OD UCHWAŁ ZARZĄDU i PREZYDJUM. Jeżeli uchwałą Zarządu lub Prezydjum zostaje zawieszony w działalności członek, lub gracz zostaje zdyskwalifikowany, to zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się w ciągu tygodnia od daty otrzymania odpowiedniego zawiadomienia. W takim razie Prezydjum obowiązane jest rozesłać niezwłocznie listem poleconym do wszystkich członków opis całej

sprawy, z zapytaniem, czy uchwała ma być utrzymana. Rozstrzyga większość $^2/_3$ głosów (obliczonych jak na Walnem Zgromadzeniu), przyczem nienadesłanie odpowiedzi w terminie 14 dni od daty rozesłania zapytania należy uważać za wstrzymanie się od głosowania. Odwołanie się nie wstrzymuje skutków uchwały.

§ 27. KOMISJA SPORTOWA. Komisja Sportowa składa się z 3 członków; członkami Komisji Sportowej mogą być członkowie Zarządu Związku. Doroczne Walne Zgromadzenie wybiera członków Komisji Sportowej, oraz dwóch zastępców, na przeciąg jednego roku. Komisja Sportowa decyduje bezapelacyjnie w następujących sprawach:

a) wyznaczanie reprezentacji do rozgrywek o puhar Davisa;
b) wyznaczanie reprezentantów na inne reprezentacyjne zawody polskie;
c) układanie listy wyrównawczej polskich tennisistów;
d) zatwierdzanie piłek tennisowych dla turniejów polskich;
e) stawianie wniosków o przyznanie dodatkowych głosów po myśli § 10.

Prezydjum ogłasza komunikatem uchwały Komisji Sportowej. Członkowie Komisji Sportowej mogą brać udział w zebraniach Zarządu i mają głos doradczy.

§ 28. KOMISJA REWIZYJNA. Komisja Rewizyjna składa się z 4 osób. Doroczne Walne Zgromadzenie wybiera Komisję Rewizyjną na przeciąg jednego roku. Jeżeli jeden z członków Komisji Rewizyjnej ustąpi przed upływem roku, to pozostali dokonywają kooptacji. Komisja Rewizyjna składa sprawozdanie kasowe i majątkowe na Walnem Zgromadzeniu, wraz z wnioskiem o absolutorjum skarbnikowi.

DOCHODY (§§ 29—32).

§ 29. DOCHODY. Na dochody Związku składają się:

a) składki członków i wpisowe;
b) opłaty turniejowe:
c) dochody z przedsięwzięć urządzanych przez Związek;
d) dary, zapisy i subwencje.

§ 30. WPISOWE. Wpisowe do Związku wynosi zł. 50.— Uiszcza się je równocześnie z wpłatą pierwszej składki rocznej.

§ 31. SKŁADKA. Składka roczna członków Związku wynosi po 2 zł. od osoby, przyczem musi być uiszczana przynajmniej od tej ilości osób, jaką przyjmuje się za podstawę obliczania ilości głosów. Termin płatności składki rocznej upływa 15 maja, przyczem Zarząd może udzielić zwłoki lub rozdzielić na raty. Jeżeli stan ilościowy stowarzyszenia w dniu 1 września wynosi więcej osób, niż ta ilość, za którą uiszczono już składkę, — to składka musi być uzupełniona w tym samym stosunku. Nowowstępujący członkowie muszą uiścić składkę w ciągu trzech tygodni od daty przyjęcia do Związku.

§ 32. OPŁATY ZA ZWŁOKĘ. Członkowie .którzy nie wnieśli opłaty w przepisanym terminie, uiszczają oprócz samej opłaty dopłatę za zwłokę. Dopłatę tę oblicza się w stosunku 25 gr. za każde 5 złotych, które zalega 1 miesiąc, przyczem sumy i okresy czasu mniejsze od powyższych przyjmuje się przy obliczeniu dopłaty za równe wyżej wymienionym.

§ 33. OKREŚLENIA. Turniejem ogólnym są zawody lawn-tennisowe, nie ograniczone przez żaden z poniższych warunków:

a) w zawodach niema gier bez wyrównania;
b) w zawodach mogą brać udział tylko członkowie jednego klubu, lub grupy klubów, lub też — osoby zamieszkałe tylko w obrębie pewnego ściśle oznaczonego terytorjum;
c) w zawodach uczestniczą tylko osoby zapraszane imiennie, i nie są pobierane wpisowe ani opłaty wejść;
d) nie wydano żadnego prospektu, ani cyrkularza, dotyczącego zawodów, ani też nie dawano urzędowych ogłoszeń o zawodach w prasie, za pomocą plakatów i t. p.;

Przepisami obowiązującemi są: Statut Związku. przepisy ustalone przez władze Związku, oraz przepisy obowiązujące członków Międzynarodowej Federacji Lawn-Tennisowej.

§ 34. ROZWIĄZANIE ZWIĄZKU. Rozwiązanie Związku może nastąpić tylko na podstawie prawomocnej uchwały Walnego Zgromadzenia.

WYCIĄG ZE STATUTU MIĘDZYNARODOWEJ FEDERACJI LAWN-TENNISOWEJ (F. I. L. T.).

Art. 18. Zawody oficjalne.

Federacja uznaje oficjalnie „Mistrzostwa“ („The Championships“) tak jak są obecnie urządzane przez Związek Lawn-Tennisowy Wielkiej Brytanji, oraz Mistrzostwa, urządzane obecnie w Australji, we Francji, w Niemczech i w Stanach Zjednoczonych Ameryki przez Związki Lawn-Tennisowe tych krajów.

Mistrzostwa te będą się nazywać „Mistrzostwami oficjalnemi Lawn-Tennisowemi uznanemi przez Międzynarodową Federację“.

Inne Związki mogą żądać podobnego uznania ich Mistrzostw, bądź to na jeden rok, bądź też na dłuższy okres czasu. Nie będzie dozwolone przyznawać więcej, niż dwa czasowe Mistrzostwa Oficjalne w ciągu jednego roku.

Żądania te powinny być doręczone Sekretarzom honorowym w siedzibie Federacji, najpóźniej do 30 września każdego roku. i będą włączone do porządku dziennego Walnego Zgromadzenia, w celu powzięcia uchwały w postaci zmiany, lub uzupełnienia niniejszego artykułu.

Art. 19. Mistrzostwa Międzynarodowe (Puhar Davisa).

Federacja uznaje Mistrzostwo Międzynarodowe Lawn-Tennisowe (Puhar Davisa) jako jedyne Mistrzostwo Świata drużynowe dla amatorów.

Art. 20. Mistrzostwa Świata.

Tytuł „Mistrzostw Świata“ dla amatorów takich, jakie były początkowo ustanowione przez Federację i potem zniesione. nie będzie mógł być nanowo ustanowiony bez jednomyślnego przyzwolenia Walnego Zgromadzenia.

. . . .

Art. 22. Określenie Amatora.

Gracz lawn-tennisowy jest amatorem:

a) jeżeli nie jest zdyskwalifikowany jako amator w żadnym innym sporcie;

b) jeżeli nie otrzymuje lub nigdy nie otrzymywał bezpośrednio lub pośrednio żadnego wynagrodzenia pieniężnego za grę, naukę, pokazy lub zajmowanie się grą.

c) jeżeli, utraciwszy swój stan amatora ,po myśli punktu bezpośrednio poprzedzającego, został ponownie zakwalifikowany jako amator przez władze kierownicze Związku, któremu podlega.

Art. 23.

Każdemu graczowi lawn-tennisowemu amatorowi jest wyraźnie zabronione:

a) grać o nagrodę lub stawkę w gotówce, o zakład złożony lub zadeklarowany, lub o jakiekolwiek inne wynagrodzenie pieniężne;

b) rozegrać spotkanie lub grę pokazową wraz lub przeciwko komukolwiekbądź innemu niż amatorowi, bez pisemnego zezwolenia Związku narodowego, do którego należy;

c) grać świadomie o nagrodę wraz lub przeciwko komukolwiekbądź innemu, niż amatorowi;

d) sprzedawać zdobyte nagrody, lub ciągnąć z nich jakikolwiekbądź zysk pieniężny;

e) przyjmować pieniądze lub jakikolwiekbądź zysk pieniężny: 1) za używanie wyrobów fabrykanta, ajenta lub hurtownika, albo za pozwolenie użycia swego nazwiska, jako reklamy dla tych wyrobów, 2) za pozwolenie umieszczania swego nazwiska lub swych inicjałów na jakimkolwiekbądź wyrobie lawn-tennisowym, którego nie jest wytwórcą lub sprzedwcą;

f) reklamować się handlowo lub dopuszczać do takiej reklamy w swem imieniu na swoją korzyść: 1) z okazji turnieju, spotkania lub jakichkolwiekbądź zawodów, 2) lub z okazji sprzedaży wyrobów lawn-tennisowych, o ile nie jest ich wytwórcą lub sprzedwcą;

g) przyjmować pieniądze lub jakikolwiekbądź zysk pieniężny: 1) za pozowanie do filmu lub pozwolenie na robienie zdjęć swojej osoby w ruchu; 2) za ogłaszanie swego nazwiska lub pozwolenie na takie ogłaszanie. z tytułu książki lub artykułu w prasie, dotyczącego gry, nie będąc naprawdę samemu autorem.

Art. 24. O kosztach.

Graczowi lawn-tennisowemu, będącemu amatorem zezwala się na przyjmowanie prywatnej gościny we własnem mieszkaniu gospodarza, z okazji turnieju, spotkania lub zawodów, w których uczestniczy.

Każdy Związek Narodowy może zezwolić na pokrycie kosztów przejazdu i zwrot rozsądnych kosztów pobytu swoim rodakom oraz rodakom każdego innego Związku Narodowego, który zezwala na takie pokrycia. Gracz zaś, którego Związek Narodowy nie zezwala na takie pokrycia, może przyjąć takie pokrycie jedynie wtedy, gdy jest oficjalnie wyznaczony do reprezentowania Związku Narodowego w Oficjalnem Mistrzostwie Lawn-Tennisowem, uznanem przez Międzynarodową Federację, bądź też wybrany do reprezentacji Związku, Okręgu lub Klubu w zawodach drużyn reprezentacyjnych. Takie pokrycia, o ile są zezwolone, mogą być wypłacone bądź przez Związek, Okrąg lub Klub reprezentowany przez tego gracza, bądź przez obcy Związek, Okrąg lub Klub, pod warunkiem, że w przypadku Związku, Okręgu lub Klubu:

a) Związek, Okrąg lub Klub, które wypłacają, uzyskały uprzednio od swego Związku Narodowego pozwolenie na uregulowenie sumy tych kosztów;
b) Związek, Okrąg lub Klub, do którego gracz należy, uzyskały uprzednio od swego Związku Narodowego pozwolenie na odbiór sumy tych kosztów;
c) każdy Związek, Okrąg lub Klub zobowiązały się uprzednio do dostarczenia w odpowiednim czasie swemu Związkowi Narodowemu, na żądanie, wyczerpującego rachunku uwierzytelnionego na całą wyznaczoną do odebrania sumę;
d) suma kosztów będzie wypłacona i odebrana przez osoby odpowiednio do tego upoważnione przez Zarządy lub inne władze kierownicze odpowiednich Związków Narodowych.

Art. 25. Określenie spotkania („Match").

Do celów niniejszych przepisów mianem „spotkanie" oznaczona jest każda partja lawn-tennisowa, nie będąca: partją graną na prywatnem terytorjum, nie reklamowaną drogą ogłoszeń lub inseratów, do której publiczność nie ma dostępu ani za opłatą, ani w inny sposób, i z okazji której nie pobiera się żadnej opłaty wejściowej, i wogóle pod żadną postacią nie płaci się pieniędzy za przyglądanie się jej.

Art. 26. Wpisowe.

Gracze lawn-tennisowi powinni płacić swoje wpisowe i nie powinni ani domagać się ani przystać na zwolnienie od tej opłaty. Jednakże gracz, oficjalnie wyznaczony do reprezentacji Związku w Oficjalnem Mistrzostwie Lawn-Tennisowem uznanem przez Międzynarodową Federację, ma prawo otrzymać od tego Związku sumę równą jego wpisowemu.

Art. 27. Nagrody.

Organizatorowie turniejów lawn-tennisowych nie mają prawa ofiarowywać, ani też uczestnicy tych turniejów przyjmować, jako nagród: pieniędzy, czeków, przekazów pocztowych lub innych, środków spożywczych, ubrania i wogóle artykułów pierwszej potrzeby oraz służących do domowego użytku, lub też bonów do magazynów na wyżej wymienione przedmioty. Związek jednakże może zezwolić na bony do magazynów, na podległem mu terytorjum, pod warunkiem, że nie będą dotyczyć artykułów pierwszej potrzeby oraz służących do domowego użytku, i że bony te nie będą wydawane tym graczom, których Związek zabrania wydawania bonów, chyba, że Związek ten wyda zezwolenie na piśmie.

Art. 28.

Jeżeli wartość nagród jest ogłaszana, to powinny być ocenione według ich istotnej wartości.

Art. 29.

Każda pierwsza nagroda, zapowiedziana w prospekcie lub w programach, będzie wydana, nawet gdyby zgłosił się tylko jeden gracz, — o ile nie było zrobione jakieś zastrzeżenie odnośnie do liczby zgłoszeń.

Art. 30.

Maksymalna wartość nagrody do wygrania jednorazowego nie może przekraczać dwudziestu funtów szterlingów (stu dolarów).

Art. 31. Regulamin turniejowy.

Organizatorowie i sędziowie naczelni turniejów, spotkań lub zawodów i ich pomocnicy, jeżeli otrzymują wprost lub pośrednio wynagrodzenie za swe usługi, nie mogą brać udziału w tym turnieju, spotkaniu lub zawodach.

Art. 32.

W turniejach, spotkaniach i zawodach obowiązują przepisy tego Związku, do którego należy klub urządzający.

Art. 33.

Każdy Związek ma prawo, w zgodzie ze swemi przepisami, nie stosować wszystkich lub części artykułów 26 do 32 włącznie niniejszego Statutu do turniejów urządzanych na jego własnem terytorjum, pod warunkiem, że czynią zadość któremukolwiek z poniższych warunków:

a) w zawodach niema gier bez wyrównania;

b) zgłoszenia są ograniczone tylko do członków jednego klubu lub określonego Związku, lub do osób zamieszkałych w obrębie pewnego terytorjum ,które powinno być określone przez każdy Związek w swych przepisach;

c) zgłoszeń dokonywa się na osobiste zaproszenie, bez wpisowego lub jego wartości, i nie pobiera się opłaty wejściowej;

d) nie wydano żadnego prospektu ani cyrkularza, dotyczącego turnieju ,ani też nie dawano żadnych ogłoszeń w prasie lub gdzieindziej.

Art. 34.

Wszelkie sprawy odnoszące się do stanu amatorstwa gracza będą rozstrzygane przez Związek (o ile taki istnieje) tego kraju, do którego w danej chwili gracz przynależy państwowo. Jeżeli w rzeczywistości zamieszkały jest w jakimś kraju dłużej niż trzy lata, to sprawa będzie rozstrzygana przez Związek (o ile taki istnieje) tego kraju, w którym zamieszkuje.

Z poniższem zastrzeżeniem:

a) Każdy Związek będzie miał pełne prawo rozsądzać skargi wniesione przez Związki, Kluby, Komitety i graczy na jego terytorjum, załatwiać ich spory i osądzać przekroczenia przepisów i regulaminów im znanych;

b) wykonanie każdej kary, wyznaczonej graczowi przez jakiś Związek, obowiązuje wszystkie Związki Zrzeszone. Jednakże kara pociągająca za sobą utratę amatorstwa może być wyznaczona graczowi tylko przez związek (o ile taki istnieje) tego kraju, skąd ten gracz pochodzi. lub — w razie rzeczywwistego zamieszkiwania w jakimś kraju dłużej niż trzy lata—przez Związek (o ile taki istnieje) tego kraju.

c) o każdej karze wyznaczonej przez Związek graczowi obcemu będzie powiadomiony w pośpiesznym trybie Zarząd

Związku (o ile taki istnieje), do którego gracz ten należy. Związek ten, w razie gdyby miał do przedstawienia nowe fakty, może odwołać się do Związku, który wyznaczył karę, w celu uchylenia kary lub zmniejszenia jej. Jeżeli odmówiono ponownego rozpatrzenia, lub jeżeli karę utrzymano, można się odwołać do innego Związku, który wcale nie jest zainteresowany w danej sprawie, wybranego za obopólną zgodą. Jeżeli zgody takiej nie da się osiągnąć, można się odwołać do Zarządu Federacji. Jakąkolwiek będzie instancja odwoławcza, będzie miała pełne prawo rozstrzygnąć ostatecznie. i wykonanie jej wyroku będzie natychmiast obowiązywać wszystkie Związki Zrzeszone;

d) o każdej karze, nałożonej przez Związek na gracza, Związek ten niezwłocznie zawiadamia sekretarzy honorowych Federacji, którzy donoszą o tem Związkom Zrzeszonym. Gdyby Związek nie zawiadomił o tem sekretarzy honorowych, to ci, skoro tylko dowiedzą się o zdarzeniu, doniosą o tem Związkom Zrzeszonym.

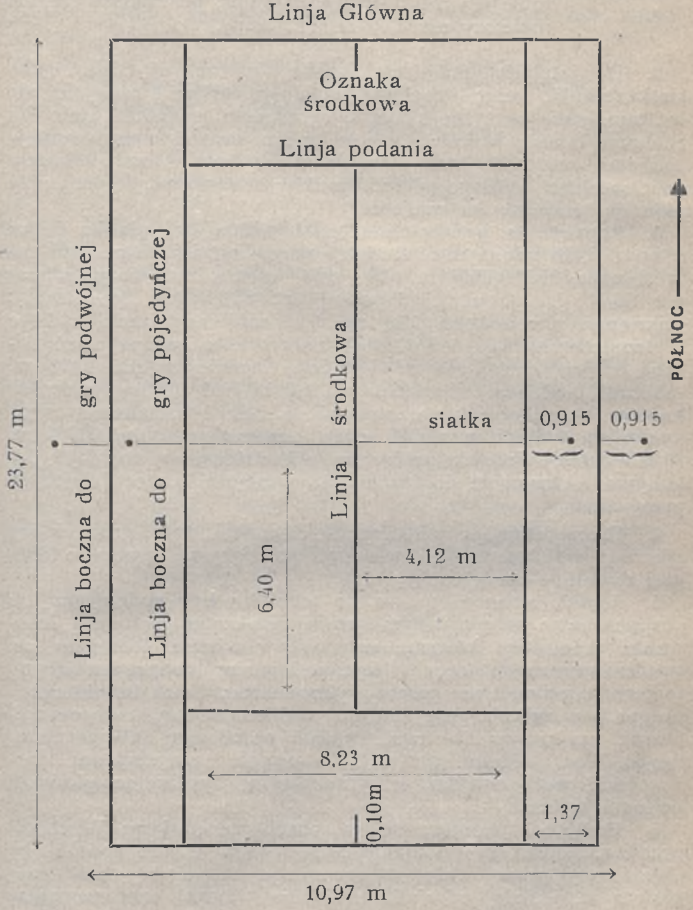
REGUŁY GRY W LAWN-TENNISA

zatwierdzone przez Międzynarodową Federację Lawn-Tennisową.

GRA POJEDYŃCZA.

1. *Boisko* jest prostokątem 23,77 m. (78 stóp) długim i 8,23 m. (27 stóp) szerokim. Przedziela je pośrodku siatka, zawieszona na sznurze lub lince metalowej o średnicy maximum 0,01 m. (½ cala), przypiętej lub przeciągniętej przez wierzchołki dwóch słupków 1,06 m. (3 stopy 6 cali) wysokości, stojących o 0,915 m. (3 stopy) nazewnątrz obydwóch boków boiska. Wysokość siatki w środku mierzy 0,915 m. (3 stopy); jest ona tam mocno ściągnięta do dołu przez taśmę nie szerszą niż 0,05 m. (2 cale). Sznur lub linka metalowa oraz górny brzeg siatki pokryte są obszyciem nie węższym niż 0,05 m. (2 cale) i nie szersze niż 0,063 m. (2½ cala). Linje ograniczające końce i boki boiska zwą się odpowiednio *Linjami głównemi i linjami bocznemi* Po każdej stronie siatki w odległości 6,40 m. (21 stóp), równolegle do niej, przeprowadzone są *linje podania.* Obszar po każdej stronie siatki pomiędzy linją podania i linjami bocznemi, podzielony jest na dwie równe części, zwane *polami podania,* przy pomocy *środkowej linji podania,* 0,05 m. (2 cale) szerokiej, przeprowadzonej równolegle do linji bocznych w połowie odległości pomiędzy niemi. Każda linja główna jest przepołowiona linją 0,1 m. (4 cale) długą i 0,05 m. (2 cale) szeroką, będącą na przypuszczalnem przedłużeniu środkowej linji podania, zwaną *oznaką środkową,* przeprowadzoną wewnątrz boiska i przytykającą pod kątem prostym do danej linji głównej. Wszystkie inne linje winny być nie węższe niż 0,025 m. (1 cal) i nie szersze niż 0,05 m. (2 cale), z wyjątkiem linij głównych, które mogą mieć 0,1 m. (4 cale) szerokości, nadto wszystkie wymiary liczą się od zewnętrznych brzegów linji.

PLAN BOISKA.

Linja Główna
Oznaka środkowa
Linja podania
Linja boczna do gry podwójnej
Linja boczna do gry pojedyńczej
Linja środkowa
siatka
0,915
0,915
PÓŁNOC
23,77 m
6,40 m
4,12 m
8,23 m
0,10m
1,37
10,97 m

UWAGA: W razie rozgrywania Międzynarodowego Mistrzostwa Lawn-Tennisowego (Puhar Davisa), lub innych oficjalnych mistrzostw Międzynarodowej Federacji, odstęp poza linją główną winien być nie mniejszy niż 6,40 m. (21 stóp), po bokach zaś nie mniejszy niż 3,65 m. (12 stóp).

2. Do stałych urządzeń boiska zalicza się nie tylko siatki, słupki, sznur, lub linkę metalową, taśmę i obszycie, ale też tam, gdzie są, tylne i boczne ogrodzenia, podpórki, stałe lub ruchome ławki i krzesła dookoła boiska wraz z zajmującemi je osobami, wszystkie inne urządzenia naokoło i nad boiskiem oraz sędziego, sędziego od foot-faultów i sędziów linjowych, gdy zajmują właściwe im miejsca.

3. Zewnętrzna powierzchnia piłki winna być gładka i bez szwów. Piłka winna mieć średnicy więcej niż 0,0635 m. (2½ cala) i mniej niż 0,0667 m. ($2^5/_8$ cala) oraz winna ważyć więcej niż 56,70 gr. (2 uncje) i mniej niż 58,47 gr. ($2^1/_{16}$ uncji). Puszczona z wysokości 2,54 m. (100 cali) na zwarte podłoże w temperaturze ok. 20° C (68° Fahrenheita) winna mieć odskok większy niż 1,346 m. (53 cale) i mniejszy niż 1,473 m. (58 cali), poddana zaś ciśnieniu 8,165 kg. (18 funtów) z dwóch końców którejkolwiek średnicy winna ulec odkształceniu większemu niż 0,00727 m. (0,290 cala) i mniejszemu niż 0,00790 m. (0,315 cala). Wszelkie próby na odkształcenie winny być dokonywane stosownie do instrukcji w załączniku do niniejszych przepisów.

4. Gracze stoją po przeciwnych stronach siatki: gracz, który pierwszy wyrzuca piłkę, zwie się *podającym,* gracz po drugiej stronie — *przyjmującym.*

5. *Wybór stron* i prawo do tego, by być podającym lub przyjmującym w pierwszym gemie, rozstrzyga się przez losowanie. Jeżeli ten, któremu przypadł w udziale pomyślny los, wybiera prawo do tego, by być podającym lub przyjmującym, to jego przeciwnik ma prawo wyboru stron. Jeżeli ten, któremu przypada w udziale pomyślny los, wybiera strony, to jego przeciwnik ma prawo do tego, by być podającym lub przyjmującym. Ten, któremu przypadł w udziale pomyślny los, może, jeżeli woli, zażądać od przeciwnika, by tamten pierwszy dokonał wyboru.

6. Podanie wykonywa się w sposób następujący: W chwili przed rozpoczęciem podania podający stoi w ten sposób, by obie stopy pozostawały w spoczynku na ziemi poza linją główną (t. j. dalej od siatki, niż linja główna) oraz wewnątrz

pola ograniczonego przez przypuszczalne przedłużenie oznaki środkowej i linji bocznej. Wówczas podający rzuca piłkę ręką w powietrze w dowolnym kierunku i uderza ją swą rakietą, podanie zaś uznaje się za wykonane w chwili zetknięcia się rakiety z piłką. Gracz posługujący się tylko jedną ręką może użyć swej rakiety do rzucenia.

7. W ciągu wykonywania podania, podający ma:
 a) Nie zmieniać swego miejsca idąc lub biegnąc,
 b) Pozostawać w zetknięciu z ziemią,
 c) Mieć obydwie stopy poza linją główną (t. j. dalej od siatki niż linja główna).

8. Podanie uskutecznia się naprzemian z poza prawej i lewej połowy boiska, rozpoczynając każdego gema z prawej strony. Piłka podana powinna przejść ponad siatką i uderzyć w ziemię wewnątrz pola podania, leżącego naprzeciwko po przekątnej, lub w którąkolwiek linję ograniczającą to pole, zanim będzie odbita przez przyjmującego.

9. Podanie jest *złe:* a) jeżeli podający naruszy w jakikolwiek sposób reguły 6,, 7 albo 8; b) jeżeli nie trafi w piłkę usiłując ją uderzyć; c) jeżeli podana piłka dotknie jakiegokolwiek stałego urządzenia (odmiennego od siatki, taśmy lub obszycia) zanim uderzy w ziemię.

10. Po złej piłce podanej (jeżeli jest ona pierwszą złą) podający podaje ponownie z poza tej samej połowy boiska, z poza której podawał ową złą; jedynie w tym wypadku ma podać jeszcze raz z poza drugiej połowy, gdy pierwsza podana była zła z tego powodu, iż podawał z poza niewłaściwej połowy. Żadne zarzuty, dotyczące tego, czy poprzednia podana piłka była zła, nie mogą być podnoszone po uskutecznieniu następnego podania.

11. Podający nie powinien podawać, dopóki przyjmujący nie jest gotów. Jeżeli ten ostatni usiłuje odbić podanie, to uznany jest za gotowego. Jeżeli jednak przyjmujący zaznacza, że nie jest gotów, to nie może wymagać, by dane podanie uznane było za złe z tego powodu, że piłka nie uderzyła w ziemię wewnątrz granic ustalonych dla podania.

12. Podanie jest *nieważne* (let): a) jeżeli piłka podana dotknie siatki, taśmy lub obszycia, a pozatem jest dobra; b) jeżeli uskutecznione jest podanie, albo dana jest zła piłka, podczas, gdy przyjmujący nie jest gotów (patrz regułę 11). W razie nieważnego podania nie liczy się ono wcale i podający podaje jeszcze raz, lecz nieważne podanie nie uchyla poprzedzającego je złego podania.

13. Po ukończeniu pierwszego gemu przyjmujący staje się podającym, a podający przyjmującym i tak dalej naprzemian we wszystkcih następnych gemach partji.

Jeżeli gracz podaje nie w swojej kolei, wówczas ten, który powinienby podawać, podaje natychmiast po wykryciu omyłki. Wszystkie punkty zaliczone przed tem wykryciem, liczą się, nie liczy się tylko pojedyncze podanie złe, uskuteczniane przed tem wykryciem. Jeżeliby cały gem był rozegrany przed takiem wykryciem, to należy zachować zmienioną kolejność podawania.

14. Piłka jest w grze od chwili, w której posłużyła do uskutecznienia podania (o ile nie była zła lub nieważna) i pozostaje w grze dopóki punkt nie jest rozstrzygnięty.

15. Podający wygrywa punkt: a) jeżeli piłka podana dotknie przyjmującego lub czegokolwiekbądź, co tem ma na sobie lub trzyma, zanim uderzy w ziemię; b) jeżeli przyjmujący przegrywa punkt w jakikolwiek inny sposób, przewidziany w regule 17.

16. Przyjmujący wygrywa punkt: a) jeżeli podający podaje dwie z kolei złe piłki; b) jeżeli podający przegrywa punkt w jakikolwiek inny sposób, przewidziany w regule 17.

17. Gracz przegrywa, jeżeli:

a) nie udaje mu się przed powtórnem uderzeniem piłki o ziemię, odbić jej wprost ponad siatką (z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w regule 20 (c);
b) odbija piłkę w grze tak, iż ta uderza o ziemię, w stałe urządzenie lub w inny przedmiot, zewnątrz którejkolwiek linji, ograniczającej pole przeciwnika;
c) bierze piłkę z powietrza i nie udaje mu się uskutecznić dobrego odbicia, nawet gdyby stał zewnątrz boiska;
d) wykonywając uderzenie dotyka lub uderza więcej niż raz swą rakietą piłkę w grze;
e) w chwili uderzenia piłki lub w każdej innej chwili, podczas gdy piłka jest w grze, dotknie siatki, słupków, sznura lub linki metalowej, taśmy lub obszycia, lub ziemi wewnątrz pola przeciwnika, sobą albo swą rakietą (mając ją w ręku lub w inny sposób), albo czemkolwiek, co ma na sobie lub trzyma;
f) bierze piłkę z powietrza, zanim ta przeszła ponad siatką,
g) jeżeli piłka w grze dotknie go lub czegokolwiek co on ma na sobie lub trzyma, z wyjątkiem rakiety w jego ręku lub rękach;
h) jeżeli rzuci rakietą i uderzy piłkę.

18. Piłka padająca na linję uważana jest za piłkę padającą na boisko, ograniczone przez tę linję.

19. Jeżeli piłka w grze dotknie stałego urządzenia (odmiennego od siatki, słupków, sznura lub linki metalowej ,taśmy lub obszycia) po uderzeniu w ziemię, to gracz, który ją uderzył, wygrywa punkt; jeżeli przed uderzeniem w ziemię, — to jego przeciwnik wygrywa ten punkt.

20. Odbicie piłki jest dobre:

a) jeżeli piłka dotknie siatki, słupków, sznura lub linki metalowej, taśmy lub obszycia, byleby przytem przeszła ponad którem kolwiek z nich i uderzyła w ziemię wewnątrz boiska;

b) jeżeli piłka podana lub odbita uderza w ziemię we wnątrz właściwej części boiska i odskakuje lub jest zniesiona przez wiatr ponad siatkę, gracz zaś, na którego kolej jest uderzyć, sięga ponad siatkę i jeżeli pozatem odbicie jest dobre, byleby tylko przytem ani gracz, ani żadna część jego ubrania lub rakiety nie dotknęła siatki, słupków, sznura lub linki metalowej, taśmy lub obszycia, albo ziemi wewnątrz boiska przeciwnika;

c) jeżeli piłka została odbita poza słupkiem z boku, powyżej albo poniżej poziomu górnego brzegu siatki, nawet gdyby dotknęła słupka, byleby tylko uderzyła w ziemię wewnątrz właściwej części boiska;

d) jeżeli rakieta gracza znajdzie się poza siatką po odbiciu przezeń piłki, byleby tylko przed odbiciem piłka znajdowała się po tej samej stronie siatki, co gracz i żeby samo odbicie było właściwe;

e) jeżeli graczowi uda się odbić piłkę, podaną lub będącą w grze, która uderzyła piłkę leżącą na boisku.

21. W razie, gdyby graczowi przeszkodziła w uderzeniu jakakolwiek okoliczność niezależna od niego, z wyjątkiem urządzeń stałych boiska, punkt powinien być ponownie rozegrany.

22. Jeżeli gracz wygrywa pierwszy swój punkt, wynik zwie się 15 dla tego gracza; przy wygraniu swego drugiego punktu, wynik zwie się 30 dla tego gracza; przy wygraniu swego trzeciego punktu, wynik zwie się 40 dla tego gracza; wreszcie czwarty punkt wygrany przez gracza daje jako wynik *gem* dla tego gracza, z wyjątkiem poniższej okoliczności:

Jeżeli obaj gracze wygrali po trzy punkty, wynik zwie się *równowagą (równością, „równo“)* następny punkt wygrany przez gracza daje jako wynik *przewagę* tego gracza. Jeżeli ten sam

gracz wygrywa następny punkt, to wygrywa gema; o ile zaś drugi gracz wygrywa następny punkt, to wynik zwie się *równowagą* i tak dalej, dopóki jeden z graczy nie wygra dwóch kolejnych punktów, następujących bezpośrednio po wyniku dającym równowagę i wtedy wynikiem jest gem dla tego gracza.

23. Gracz, który pierwszy wygrywa sześć gemów, wygrywa seta, z wyjątkiem poniższej okoliczności:

Jeżeli obaj gracze wygrali po pięć gemów, wynik zwie się równością gemów — następny gem wygrany przez gracza daje jako wynik przewagę gemów tego gracza. Jeżeli ten sam gracz wygrywa następnego gema, to wygrywa seta; o ile zaś drugi gracz wygrywa następnego gema, to wynik znów zwie się równowagą gemów i tak dalej, dopóki jeden z graczy nie wygra o dwa gemy więcej niż przeciwnik, i wtedy wynikiem jest set dla tego gracza

24. Gracze zmieniają strony po pierwszym, trzecim i po każdym następnym, co drugim gemie każdego seta oraz po każdym secie, chyba że ilość wszystkich gemów w takim secie jest parzysta, w którym to wypadku zmiany się nie dokonywa, aż dopiero po pierwszym gemie następnego seta.

25. Maksymalna ilość setów w partji jest 5 lub, o ile biorą udział kobiety — 3.

26. Z wyjątkiem reguł stanowiących inaczej, każda z niniejszych reguł, odnosząca się do osób męskiego rodzaju, dotyczy również osób rodzaju żeńskiego.

27. W partjach, gdzie wyznaczony jest sędzia, rozstrzygnięcie jego jest ostateczne, natomiast tam, gdzie wyznaczony jest sędzia naczelny, dozwolone jest odwołanie się do niego od rozstrzygnięcia sędziego tyczącego się sprawy prawnej, i we wszystkich takich wypadkach rozstrzygnięcie sędziego naczelnego jest ostateczne.

O ile sędzia naczelny uzna to za stosowne, może w każdej chwili odroczyć partję z powodu ciemności albo stanu terenu lub pogody. W każdym wypadku odroczenia poprzedni wynik i poprzednie miejsce na boisku pozostają zachowane, chyba że naczelny sędzia i gracze jednomyślnie zgodzą się na co innego.

28. Gra trwa bez przerwy od pierwszego podania, aż do ukończenia partji, z tem zastrzeżeniem, że po trzecim secie lub — w razie udziału kobiet — po drugim secie, każdy z graczy ma prawo do odpoczynku, który nie powinien trwać dłużej niż dziesięć minut,[1]) nadto zaś i z tem zastrzeżeniem, że sędzia może

[1]) UWAGA: Każdemu narodowi pozostawiona jest swoboda zmiany tego postanowienia, lub pominięcia go w swym regulaminie turniejowym, normującym we własnym kraju turnieje, partje i współzawodnictwa inne, niż Międzynarodowe Mtstrzostwo Lawn-Tennisoowe (Puhar Davisa).

przerwać grę na taki okres czasu, jaki uzna za niezbędny, jeżeli zmuszony będzie do tego przez okoliczności, niezależne od graczy. Te postanowienia winny być ściśle przestrzegane i gra nigdy nie może być przerywana w celu umożliwienia graczowi nabrania sił lub tchu. Jedynie sędzia jest uprawniony do osądzenia, czy zwłoka jest umyślna, i po odpowiedniem ostrzeżeniu może zdyskwalifikować tego, który popełnił to wykroczenie.

GRA PODWÓJNA.

29. Poprzedzające reguły stosują się do gry podwójnej z wyjątkiem poniższych okoliczności.

30. Do gry podwójnej boisko ma 10,97 m. (36 stóp) szerokości t. j. o 1,37 m. (4½ stopy) szersze z każdej strony od boiska do gry pojedyńczej, te zaś części linij bocznych do gry pojedyńczej, które położone są pomiędzy obydwoma linjami podania, zwą się *bocznemi linjami podania.* Pod innemi względami boisko podobne jest do boiska ,opisanego w regule 1. jedynie części linij bocznych do gry pojedyńczej, pomiędzy linją główną, a linją podania po obu stronach siatki, mogą być pominięte.

31. Para, która ma prawo podawania w pierwszym gemie każdego seta, może decydować, który z partnerów ma podawać, a przeciwna para może podobnie decydować co do drugiego gema. Partner tego gracza, który podawał w pierwszym gemie, podaje w trzecim; partner tego gracza, który podawał w drugim gemie, podaje w czwartym, i tak dalej w tej samej kolejności we wszystkich następnych gemach seta. Raz ustalona kolejność podawania nie może być zmieniona w ciągu seta. może atoli być zmieniona na początku każdego nowego seta Podobnież przyjmujący nie mogą przed końcem seta zmieniać się wzajemnie miejscami, w celu przyjmowania podania, mogą to jednak uczynić na początku nowego seta.

32. Podanie jest złe w wypadkach przewidzianych w regule 9, lub też, jeżeli piłka podana dotknie partnera podającego albo czegokolwiek, co partner ten ma na sobie lub trzyma; jeżeli jednak piłka podana, zanim uderzy w ziemię, dotknie partnera przyjmującego albo czegokolwiek ,co partner ten ma na sobie lub trzyma, to podający wygrywa punkt.

33. Jeżeli gracz podaje w niewłaściwej kolei, to gracz, który powinien był podawać, ma podawać natychmiast po wykryciu omyłki, lecz wszystkie zaliczone punkty i każda zła piłka, poda-

na przed takiem wykryciem ,będą policzone. Jeżeliby cały gem był rozegrany przed takiem wykryciem ,to należy zachować zmienioną kolejność podawania.

34. Gracze, którzy przyjmują podanie, przyjmują je naprzemian w ciągu całego gema. Ustalona kolejność nie zmienia się w ciągu seta.

35. Piłka powinna być uderzana naprzemian przez jednego z graczy par przeciwnych, jeżeli zaś który z graczy dotknie się rakietą piłki, będącej w grze, w sposób niezgodny z niniejszą regułą, to przeciwnicy wygrywają ten punkt.

WYJAŚNIENIE DO REGUŁY 7:

a) Następujące ruchy nóg podającego nie będą mu poczytywane za „zmienianie swego miejsca idąc lub biegnąc":
   (I) Małe poruszenia stóp, nie wywołujące istotnej zmiany położenia zajętego przezeń początkowo.
   (II) Nieograniczone ruchy jednej stopy, o ile tylko druga stopa pozostaje w ciągłem zetknięciu z ziemią.

b) W żadnej chwili w ciągu wykonywania podania (t. j. od zajęcia pozycji do chwili zetknięcia się rakiety z piłką, patrz reg. 6.) nie wolno mieć obydwóch stóp jednocześnie oderwanych od ziemi.

c) Wyraz „stopy" oznacza kończyny nóg poniżej kolan; w każdej chwili w ciągu wykonywania podania (tak jak powyżej opisano) każda część tych kończyn musi być poza linją główną (t. j. dalej od siatki niż linja główna).

REGULAMIN TURNIEJOWY.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

1. Turnieje oraz wszelkie inne zawody lawn-tennisowe, urządzane przez stowarzyszenia należące do P. Z. L. T., muszą być rozgrywane zgodnie z Regułami Gry i z niniejszym Regulaminem. Regulamin ten obejmuje przepisy obowiązujące, dotyczące wszelkich szczegółów urządzenia i przeprowadzenia turniejów, z wyjątkiem tego, co dotyczy sposobu rozgrywania samych partyj, i co jest objęte międzynarodowemi Regułami Gry.

2. Turniej ogólny (por. § 33 Statutu P. Z. L. T.) może być urządzany tylko w terminie zatwierdzonym w organie urzędowym P. Z. L. T. Prawo urządzania turnieju ogólnego o Mistrzostwo może być przyznane tylko przez Walne Zgromadzenie P. Z. L. T.

P R O S P E K T.

3. Przynajmniej na dwa tygodnie przed rozpoczęciem turnieju ogólnego musi być wydany i rozesłany do sekretarjatów klubów prospekt, w którym powinny być zawarte:

a) Nazwa stowarzyszenia urządzającego turniej.
b) Stwierdzenie, że termin turnieju jest zatwierdzony przez P. Z. L. T., i że turniej będzie przeprowadzony zgodnie z przepisami obowiązującemi P. Z. L. T.
c) Nazwiska członków Komitetu Turniejowego, Sędziego Naczelnego i Handicapera.
d) Data rozpoczęcia i czas trwania turnieju, oraz godziny w ciągu których rozgrywane będą zawody.
e) Wyliczenie rodzajów gier.
f) Termin zamknięcia zgłoszeń na turniej oraz adres, pod jakim mają być przesyłane.
g) Data, miejsce i godzina losowania gier otwartych.
h) Miejsce, gdzie turniej ma być rozgrywany, oraz ilość i rodzaj boisk, które będą użyte.

i) Wysokość wpisowego do poszczególnych gier.
j) Wysokość opłaty związkowej.
k) Gatunek piłek, które będą użyte.
l) Ilość setów rozstrzygających partję, oraz rodzaj setów w grach z wyrównaniem.
m) Minimalna ilość zgłoszeń wymagana do tego, by gra doszła do skutku.

Dwa egzemplarze prospektu muszą być przesłane do Sekretarjatu P. Z. L. T.

KOMITET TURNIEJOWY.

4. Całkowite przeprowadzenie zawodów spoczywa na członkach władz stowarzyszenia, urządzającego te zawody. Władze te mogą same stanowić Komitet Turniejowy, lub też mogą mianować taki Komitet z pośród innych osób.

Zadaniem Komitetu Turniejowego jest dokonanie wszystkich niezbędnych przygotowań związanych z turniejem, dotyczących zarówno samej gry, jak i urządzeń do gry, dla uczestników i dla publiczności.

W czasie turnieju, zadaniem Komitetu Turniejowego jest czuwanie nad porządkiem na boiskach i w obrębie klubu, i przedsiębranie niezbędnych kroków zapobiegawczych. Komitet Turniejowy rozstrzyga wszelkie sprawy dotyczące turnieju, z któremi odwołują się uczestnicy turnieju lub sędziowie, z wyjątkiem spraw należących wyłącznie do zakresu uprawnień Sędziego Naczelnego. Do Komitetu Turniejowego należy skreślanie z listy uczestników turnieju lub wręcz usunięcie z obrębu klubu tych graczy, których zachowanie uzna za niewłaściwe; w każdym jednak wypadku należy uprzednio dać możność wytłumaczenia się im ze swego postępowania. Quorum Komitetu Turniejowego stanowią obecni w obrębie klubu członkowie Komitetu. Komitet Turniejowy może przelać część lub całość swych uprawnień na Sędziego Naczelnego.

SĘDZIA NACZELNY I HANDICAPER.

5. Komitet Turniejowy wyznacza Sędziego Naczelnego, który ma prawo dobrać sobie zastępcę. Jeżeli w turnieju rozgrywane są gry z wyrównaniem, to Komitet Turniejowy wyznacza Handicapera. Czynności Sędziego Naczelnego i Handicapera może sprawować jedna i ta sama osoba; czynności te nie mogą być powierzane graczom zawodowym.

6. Sędzia Naczelny jest, w czasie turnieju, ex officio członkiem Komitetu Turniejowego. Do wyłącznych jego uprawnień należy:

a) Puszczanie gier.
b) Wyznaczanie boisk.
c) Wyznaczanie i zamiana piłek.
d) Wyznaczanie i usuwanie sędziów gry i sędziów linjowych.
e) W razie odwołania się doń sędziów lub graczy, rozstrzyganie wszystkich spraw, dotyczących interpretacji i zastosowania przepisów do faktów stwierdzonych w czasie gry. W żadnym jednak razie nie jest jego rzeczą rozstrzyganie spraw dotyczących stwierdzenia samych faktów, do czego wyłącznie są powołani sędziowie gry i sędziowie linjowi.
f) Przerwanie turnieju lub jednej z gier — bądź w razie odwołania się doń gracza, bądź z własnej inicjatywy — jeżeli tylko uzna to za wskazane, z powodu stanu pogody, oświetlenia, boisk lub z jakichkolwiek innych względów.

We wszystkich tych sprawach rozstrzygnięcia Sędziego Naczelnego są nieodwołalne.

W czasie rozgrywania turnieju, Sędzia Naczelny, lub jego zastępca, obowiązany jest być cały czas w obrębie klubu. W czasie nieobecności Sędziego Naczelnego, lub w czasie gdy Sędzia Naczelny sam sędziuje jakiejś grze, wszystkie jego uprawnienia przechodzą na jego zastępcę.

Sędziemu Naczelnemu nie wolno współzawodniczyć w turnieju, który prowadzi, ani też robić zakładów w związku z grami tego turnieju.

7. Handicaper jest ex officio członkiem Komitetu Turniejowego. Wyłącznem jego uprawnieniem jest wyznaczanie zwyżek i zniżek w grach z wyrównaniem. Wyznaczenia jego są nieodwołalne. Nie wolno mu współzawodniczyć w żadnej grze z wyrównaniem, w turnieju w którym pełni funkcje handicapera.

SĘDZIOWIE.

8. Obowiązkiem sędziego gry jest:

a) Upewnić się przed grą, czy siatka ma przepisową wysokość, oraz przemierzać i poprawiać ją w czasie gry, o ile jest o to proszony lub o ile wydaje mu się, że jej wysokość uległa zmianie.

b) Wywoływać podania i piłki złe, o ile nie wyznaczono sędziów specjalnych.
c) Oznajmiać po każdym punkcie, oraz na każde zapytanie, stan gry, wymieniając najpierw punkty podającego, i odnotowywać wynik na karcie sędziowskiej.
d) W grach z wyrównaniem oznajmiać przed każdym gemem stan wyrównania dla tego gema.
e) Wywoływać gemy i sety po ukończeniu każdego, oraz na każde zapytanie, i odnotowywać wynik na karcie sędziowskiej. Jeżeli ilość gemów, względnie setów, nie jest równa, to wywołując je, wymieniać też nazwisko prowadzącego.
f) Czuwać nad przepisową zmianą stron przez graczy.
g) Milczeć, jeżeli jest zapytany o piłkę w czasie, gdy piłka jest w grze (por. Reguły Gry punkt 14); takich zapytań być nie powinno, skoro bowiem nie wywołano „zła" — należy rozumieć, że piłka była dobra.
h) Rozstrzygać wszystkie piłki sporne lub wątpliwe. Nadto — z prawem odwołania się do Sędziego Naczelnego — rozstrzygać wszystkie sprawy dotyczące interpretacji i zastosowania przepisów, zamiany piłek, oraz przerwania gry.
i) Czuwać, by przepisowa przerwa nie przeciągała się dłużej ponad 10 minut, oraz by w czasie gry gracz nie zwlekał umyślnie. O graczu dopuszczającym się tego wykroczenia, natychmiast powiadomić Sędziego Naczelnego.
j) Po grze podpisać wypełnioną kartę sędziowską i wręczyć ją Sędziemu Naczelnemu lub odpowiedniej osobie wyznaczonej do tego.

9. Obowiązkiem sędziego linjowego jest wywoływanie tylko tych piłek złych oraz rozstrzyganie tylko tych punktów, które dotyczą linji lub linij, na jakie go wyznaczono. Piłki złe, sędzia linjowy wywołuje nie czekając na zapytania Sędziego gry.

Jeżeliby sędzia linjowy nie był w stanie rozstrzygnąć piłki, to rozstrzyga sędzia gry. Jeżeliby sędzia gry nie był w stanie rozstrzygnąć piłki, to może zapytać o to innego sędziego linjowego, którego miejsce pozwala mu na poprawne rozstrzygnięcie; lub też może zarządzić powtórzenie piłki. W żadnym razie nie można zapytywać o zdanie publiczności lub grających.

10. Rozstrzygnięcia sędziego linjowego dotyczące linij, na jakie go wyznaczono, sędziego gry zaś — dotyczące wszystkich innych faktów zaszłych w czasie rozgrywania partji, której sędziuje, — są nieodwołalne. Natomiast w sprawach dotyczących interpretacji i zastosowania przepisów do stwierdzonych faktów.

zamiany piłek, przerwania gry, oraz błędnego rachunku w grze z wyrównaniem — gracze mają prawo odwołać się do Sędziego Naczelnego.

11. Sędziom gry i linjowym, nie wolno robić zakładów w związku z partją, której sędziują.

ZGŁOSZENIA.

12. Tylko amatorowie (por. art. 22 Statutu F. I. L. T.) mogą współzawodniczyć w turnieju. Gracz zdyskwalifikowany nie może być dopuszczony do turnieju. Osoba otrzymująca pośrednio lub bezpośrednio wynagrodzenie pieniężne za dostarczone towary, lub za usługi wyświadczone w związku z turniejem, nie może być dopuszczona do tego turnieju.

13. Każde zgłoszenie uczestnika turnieju jest osobiste i powinno zawierać:

a) imię i nazwisko oraz dokładny adres zgłaszającego się,
b) przynależność klubową,
c) wyszczególnienie gier, w jakich zamierza wziąć udział,
d) podanie partnera do gier podwójnych.

Komitet turniejowy ma prawo odrzucić zgłoszenie bez podania powodów; wyjątek stanowią zgłoszenia któregokolwiek ze zdobywców nagrody wędrownej, niezdobytej jeszcze ostatecznie. Odrzucenie tych zgłoszeń może nastąpić tylko z podaniem motywów.

Żadnemu uczestnikowi nie wolno przenieść swego zgłoszenia na inną osobę.

PSEUDONIMY.

14. Gracze mogą grać w turnieju pod pseudonimem. Gracz taki musi podać w zgłoszeniu swe rzeczywiste nazwisko. W ciągu jednego sezonu nie wolno występować graczowi pod różnemi pseudonimami.

LOSOWANIE.

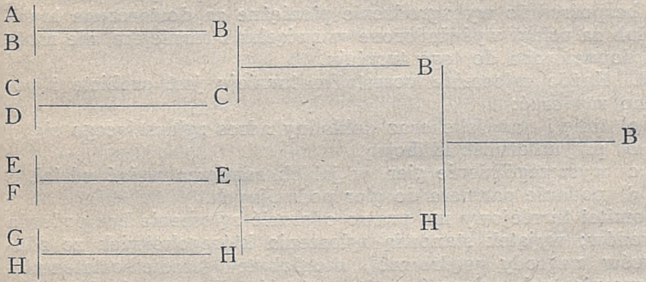
15. Losowanie przeprowadza Komitet Turniejowy w miejscu i czasie oznaczonym w prospekcie turnieju. Każdy ze zgłoszonych na turniej ma prawo być obecnym przy losowaniu.

16. Komitet Turniejowy może pozostawić puste miejsca w pierwszem kole każdej gry, w ilości niewiększej niż 20% uczestników danej gry. Miejsca te oznacza się gwiazdką i równomiernie rozmieszcza przed losowaniem. Po losowaniu, zapełnia-

nie tych miejsc musi być robione tylko w kolejności ich numerów. W żadnym jednak wypadku, po ukończeniu losowania, nikt nie ma prawa żądać, by był umieszczony na pustem miejscu.

17. Losowanie każdej gry odbywa się w sposób następujący: Nazwisko każdego współzawodnika, lub pary, pisze się na osobnej kartce. Wszystkie kartki umieszcza się w naczyniu i wyciąga po jednej, wypisując na listę nazwiska, jedno po drugiem w kolejności wyciągania.

18. Jeżeli ilość współzawodników w danej grze wynosi 4, 8, 16, 32, 64, lub równa jest innej potędze dwóch, wówczas rozgrywki odbywają się według następującego wzoru:

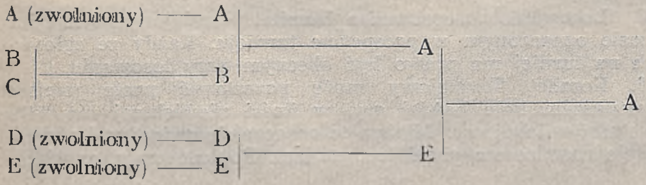

19. Jeżeli ilość współzawodników nie jest równa potędze dwóch, wówczas część zawodników zwolnionych od gry w pierwszem kole rozpoczyna grę dopiero w kole drugiem. Są to tak zwani „zwolnieni". Ilość ich równa jest różnicy pomiędzy najbliższą potęgą dwóch, większą od ilości uczestników, a ilością uczestników. Jeżeli ilość uczestników jest parzysta, to zwolnionych rozmieszcza się w jednakowej ilości u góry i u dołu listy współzawodników; jeżeli jest nie parzysta, to u dołu listy umieszcza się o jednego zwolnionego więcej niż u góry.

Rozmieszczenie na liście przedstawia się tedy w sposób następujący:

Grupa I — od 5 do 8 uczestników.

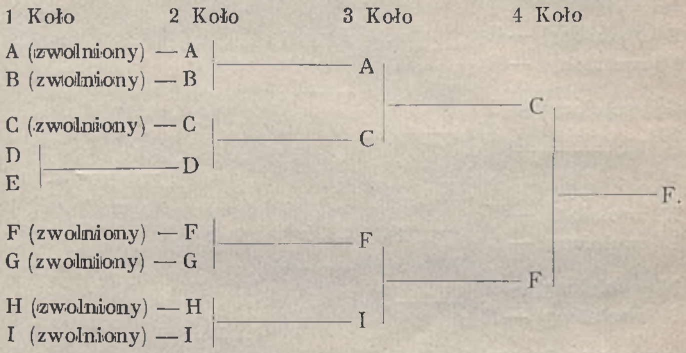
1 Koło 2 Koło 3 Koło

Przy 6 uczestnikach — 1 zwolniony u góry, 1 u dołu.
Przy 7 uczestnikach — 1 zwolniony u dołu.
Przy 8 uczestnikach — niema zwolnionych.

Grupa II — od 9 do 16 uczestników.

Przy 9 uczestnikach — 3 zwolnionych u góry, 4 u dołu.

Przy 10 uczestnikach — 3 zwolnionych u góry, 3 u dołu.
Przy 11 uczestnikach — 2 zwolnionych u góry, 3 u dołu.
Przy 12 uczestnikach — 2 zwolnionych u góry, 2 u dołu.
Przy 13 uczestnikach — 1 zwolniony u góry, 2 u dołu.
Przy 14 uczestnikach — 1 zwolniony u góry, 1 u dołu.
Przy 15 uczestnikach — 1 zwolniony u dołu.
Przy 16 uczestnikach — niema zwolnionych.

Grupa III — od 17 do 32 uczestników.

Przy 17 uczestnikach — 7 zwolnionych u góry, 8 u dołu.

1 Koło — 2 Koło — 3 Koło — 4 Koło — 5 Koło

A (zwolniony) — A
A
B (zwolniony) — B
A
C (zwolniony) — C
D
D (zwolniony) — D
A
E (zwolniony) — E
E
F (zwolniony) — F
J
G (zwolniony) — G
H
J
J
J
K.
K (zwolniony) — K
K
L (zwolniony) — L
K
M (zwolniony) — M
M
N (zwolniony) — N
K
O (zwolniony) — O
P
P (zwolniony) — P
S
R (zwolniony) — R
S
S (zwolniony) — S

Przy 18 uczestnikach — 7 zwolnionych u góry, 7 u dołu.
Przy 19 uczestnikach — 6 zwolnionych u góry, 7 u dołu.
Przy 20 uczestnikach — 6 zwolnionych u góry, 6 u dołu.
Przy 21 uczestnikach — 5 zwolnionych u góry, 6 u dołu.
Przy 22 uczestnikach — 5 zwolnionych u góry, 5 u dołu.
Przy 23 uczestnikach — 4 zwolnionych u góry, 5 u dołu.
Przy 24 uczestnikach — 4 zwolnionych u góry, 4 u dołu.
Przy 25 uczestnikach — 3 zwolnionych u góry, 4 u dołu.
Przy 26 uczestnikach — 3 zwolnionych u góry, 3 u dołu.
Przy 27 uczestnikach — 2 zwolnionych u góry, 3 u dołu.
Przy 28 uczestnikach — 2 zwolnionych u góry, 2 u dołu.
Przy 29 uczestnikach — 1 zwolniony u góry, 2 u dołu.
Przy 30 uczestnikach — 1 zwolniony u góry, 1 u dołu.

Przy 31 uczestnikach — 1 zwolniony u dołu.
Przy 32 uczestnikach — niema zwolnionych.
i t. d. w podobny sposób przy większych ilościach uczestników.

ROZSTAWIENIE.

20. W turniejach ogólnych, w każdej grze bez wyrównania jest dozwolone rozstawienie graczy, lub par, przed rozpoczęciem losowania. W grach z wyrównaniem nie wolno rozstawiać. Jeżeli ilość uczestników w danej grze jest niewiększa niż 32, to można rozstawić conajwyżej czterech uczestników. Jeżeli ilość uczestników przewyższa 32, to można rozstawić conajwyżej 1/8 tej ilości.

21. Rozstawienia dokonywa się w sposób następujący:

a) Komitet turniejowy ustala według swego uznania tych najlepszych graczy, którzy mają być rozstawieni. Potem, kierując się oficjalną klasyfikacją i wynikami graczy w danym sezonie, ustala wykaz ich kolejności, według domniemanego poziomu gry. Wykaz ten powinien być wywieszony wraz z listą losowania.

b) Jeżeli dwóch ma być rozstawionych, to losuje się ich, i pierwszego wyciągniętego umieszcza się na pierwszem miejscu górnej połowy listy, drugiego — na pierwszem miejscu dolnej połowy.

c) Jeżeli czterech ma być rozstawionych, to Nr. 1 i Nr. 2 wykazu kolejności rozlosowuje się jak wyżej, potem losuje się Nr. 3 i Nr. 4, i pierwszego wyciągniętego umieszcza się na pierwszem miejscu drugiej (od góry) ćwiartki, drugiego wyciągniętego — na pierwszem miejscu czwartej ćwiartki.

d) Jeżeli ośmiu ma być rozstawionych, to Nr. 1, 2, 3 i 4 wykazu kolejności rozlosowuje się, jak wyżej; potem losuje się jednocześnie Nr. 5, 6, 7 i 8, i pierwszego wyciągniętego umieszcza się na pierwszem miejscu drugiej ósemki, drugiego wyciągniętego — na pierwszem miejscu czwartej ósemki, trzeciego wyciągniętego — na pierwszem miejscu szóstej ósemki, czwartego wyciągniętego — na pierwszem miejscu ósmej ósemki.

e) Jeżeli szesnastu ma być rozstawionych, to Nr. Nr. 1—8 wykazu kolejności rozlosowuje się jak wyżej; potem losuje się jednocześnie Nr. Nr. 9—16 i umieszcza się podobnie jak w punkcie d), na pierwszych miejscach kolejnych szesnastek.

UWAGA: Gdy ilość uczestników w danej grze nie jest równa potędze dwóch, należy uważnie dzielić listę na ćwiartki, ósemki i t. d., licząc się z miejscami dla zwolnionych.

f) Po dokonaniu takiego rozmieszczenia wszystkich uczestników, których się miało rozstawić, nazwiska pozostałych losuje się zgodnie z art. 17, wpisując kolejno na wszystkie niezajęte miejsca.

GRA Z WYRÓWNANIEM.

22. Gra z wyrównaniem polega na zrównaniu sił nierównych graczy przy pomocy „zwyżek“ i „zniżek“. Udziela się ich w ułamkach (szóstkach) pełnego punktu (15), lub w pełnych punktach. Jako ułamek zastosowane są szóstki, ponieważ odnośna zwyżka względnie zniżka, określa zastosowanie wyrównania w stosunku do sześciu kolejnych gemów. Zwyżki i zniżki powtarzają się równomiernie co sześć gemów w secie, tak, że te, które obowiązują w 1-ym gemie seta, przypadają dalej w 7-ym. 13-ym i t. d.; te — co w 2-im gemie — w 8-ym, 14-ym i t. d., i t. d.

23. Zwyżki są to punkty zaliczone bez gry na korzyść gracza, który otrzymuje zwyżkę. Zalicza się w zależności od ilości szóstek w jaknajwcześniejszych gemach parzystych, potem nie parzystych. Mianowicie:

Plus jedna szósta ($+ \frac{1}{6}$ lub + 0.1) jest to jeden punkt zaliczony w drugim gemie.

Plus dwie szóste ($+ \frac{2}{6}$ lub + 0.2) jest to po jednym punkcie zaliczonym w drugim i czwartym gemie.

Plus trzy szóste ($+ \frac{3}{6}$ lub + 0.3) jest to po jednym punkcie zaliczonym w drugim, czwartym i szóstym gemie.

Plus cztery szóste ($+ \frac{4}{6}$ lub + 0.4) jest to po jednym punkcie zaliczonym w pierwszym, drugim, czwartym i szóstym gemie.

Plus pięć szóstych ($+ \frac{5}{6}$ lub + 0.5) jest to po jednym punkcie zaliczonym w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i szóstym gemie.

Ilustruje to poniższa tabelka:

	1-szy gem	2-gi gem	3-ci gem	4-ty gem	5-ty gem	6-ty gem
+ $^1/_6$		15				
+ $^2/_6$		15		15		15
+ $^3/_6$		15		15		15
+ $^4/_6$	15	15		15		15
+ $^5/_6$	15	15	15	15		

Plus piętnaście (+ 15) jest to jeden punkt zaliczony w każdym gemie seta; plus trzydzieści (+ 30) jest to po dwa punkty zaliczane w każdym gemie seta; plus czterdzieści (+ 40) jest to po trzy punkty zaliczane w każdym gemie seta.

Zwyżki ułamkowe mogą być dodawane do pełnych (+ $15^1/_6$ lub + 15.1, + $15^2/_6$ lub + 15.2 i t. d.).

24. Zniżki są to punkty zaliczone na niekorzyść gracza, który otrzymuje zniżkę i który dopiero po wygraniu tych punktów w gemie staje na zerze i rozpoczyna normalne zdobywanie punktów w tym gemie. Zniżkami obciąża się, w zależności od ilości szóstek, w jaknajpóźniejszych gemach nieparzystych, potem — parzystych. Mianowicie:

Minus jedna szósta (— $^1/_6$ lub — 0.1) jest to jeden punkt do zgrania w piątym gemie.

Minus dwie szóste (— $^2/_6$ lub — 0.2) jest to po jednym punkcie do zgrania w trzecim i piątym gemie.

Minus trzy szóste (— $^3/_6$ lub — 0.3) jest to po jednym punkcie do zgrania w pierwszym, trzecim i piątym gemie.

Minus cztery szóste (— $^4/_6$ lub — 0.4) jest to po jednym punkcie do zgrania w pierwszym, trzecim, piątym i szóstym gemie.

Minus pięć szóstych (— $^5/_6$ lub — 0.5) jest to po jednym punkcie do zgrania w pierwszym, trzecim, czwartym, piątym i szóstym gemie.

Ilustruje to poniższa tabelka:

	1-szy gem	2-gi gem	3-ci gem	4-ty gem	5-ty gem	6 ty gem
— $^1/_6$					15	
— $^2/_6$			15		15	
— $^3/_6$	15		15		15	
— $^4/_6$	15		15		15	15
— $^5/_6$	15		15	15	15	15

Minus piętnaście (— 15) jest to jeden punkt do zgrania w każdym gemie seta; minus trzydzieści (—30) jest to po dwa punkty do zgrania w każdym gemie seta; minus czterdzieści (— 40) jest to po trzy punkty do zgrania w każdym gemie seta i t. d. — gdyby się chciało stosować jeszcze większe minusy, co jednak na ogół nie jest pożądane.

Zniżki ułamkowe mogą być dodawane do pełnych (— $15^1/_6$ lub — 15.1, — $15^2/_6$ lub — 15.2, — $30^1/_6$ lub — 30.1 i t. d.).

25. Wyrównanie graczy w danej grze polega na wyznaczeniu każdemu z nich, lub każdej parze jednej oznaczonej zwyżki lub zniżki, przysługującej im we wszystkich partjach danej gry z następującemi zastrzeżeniami:

a) Jeżeli obie spotykające się strony mają równe zwyżki lub zniżki, to rozpoczynają każdego gema od zera, tak jak w grze bez wyrównania.

b) Jeżeli obie spotykające się strony mają nierówne zwyżki, to strona mająca mniejszy plus gra bez zwyżek, stronie zaś mającej większy plus wyznacza się w tej partji inną zwyżkę przy pomocy tabeli wyrównawczej dla zwyżek.

c) Jeżeli obie spotykające się strony mają nierówne zniżki, to strona mająca mniejszy minus (t. j. — słabsza strona) gra bez zniżek, stronie zaś mającej większy minus wyznacza się w tej partji inną zniżkę przy pomocy tabeli wyrównawczej dla zniżek.

WYJAŚNIENIE DO TABEL WYRÓWNAWCZYCH.

W tabeli wyrównawczej dla zwyżek, liczby w nagłówkach kolumn pionowych (pod numerem klasy) oznaczają zwyżki słabszego gracza, liczby z lewej strony wierszy poziomych — zwyżki silniejszego gracza. Liczba na skrzyżowaniu wiersza i kolumny oznacza zwyżkę słabszego gracza po wyrównaniu. W tabeli wyrównawczej dla zniżek, liczby w nagłówkach kolumn pionowych (pod numerem klasy) oznaczają zniżki silniejszego gracza, liczby z lewej strony wierszy poziomych — zniżki słabszego gracza. Liczba na skrzyżowaniu wiersza i kolumny oznacza zniżkę silniejszego gracza po wyrównaniu.

TABELA WYRÓWNAWCZA DLA ZWYŻEK.

18	40	30.5	30.5	30.5	30.4	30.4	30.3	30.3	30.2	30.1	30	15.5	15.4	15.3	15.2	15.1	4	2
17	30.5	30.4	30.4	30.4	30.3	30.3	30.2	30.1	30.1	30	15.5	15.4	15.3	15.1	15	5	2	30.5
16	30.4	30.3	30.3	30.3	30.2	30.1	30.1	30	15.5	15.5	15.3	15.2	15.1	5	4	3	30.4	
15	30.3	30.2	30.2	30.1	30.1	30	15.5	15.4	15.4	15.3	15.1	15	5	3	2	30.3		
14	30.2	30.1	30.1	30	30	15.5	15.4	15.3	15.2	15.2	15	5	4	2	30.2			
13	30.1	30	30	15.5	15.4	15.4	15.3	15.2	15.1	15	5	3	2	30.1				
12	30	15.5	15.5	15.4	15.3	15.2	15.2	15	5	4	3	1	30					
11	15.5	15.4	15.4	15.3	15.2	15.1	15.1	5	4	3	1	15.5						
10	15.4	15.3	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	2	15.4							
9	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	2	1	15.3								
8	15.2	15.1	15	5	4	3	2	1	15.2									
7	15.1	15	5	4	3	2	1	15.1										
6	15	5	4	3	2	1	15											
5	5	4	3	2	1	5												
4	4	3	2	1	4													
3	3	2	1	3														
2	2	1	2															
1	1	1																

UWAGA: W klasach 1—9 wyrównanie polega na zwykłej różnicy obu zwyżek. W dalszych klasach polegają wyrównania na specjalnych obliczeniach.

1, 2, 3.... znaczą odpowiednio $+^1/_6$, $+^2/_6$, $+^3/_6$ i t. d.

TABELA WYRÓWNAWCZA DLA ZNIŻEK.

18	40	30.5	30.3	30.2	30	15.5	15.4	15.3	15.2	15.1	15	5	4	4	3	2	2	1
17	30.5	30.4	30.2	30.1	15.5	15.4	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	3	2	1	1	30.5
16	30.4	30.3	30.1	30	15.5	15.3	15.2	15.2	15	5	5	4	3	2	2	1	30.4	
15	30.3	30.2	30	15.5	15.4	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	2	2	1	30.3		
14	30.2	30.1	15.5	15.4	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	2	1	1	30.2			
13	30.1	30	15.4	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	2	2	1	30.1				
12	30	15.5	15.4	15.2	15.1	15	5	4	3	2	2	1	30					
11	15.5	15.4	15.3	15.1	15	5	4	3	2	2	1	15.5						
10	15.4	15.3	15.2	15	5	5	3	3	2	1	15.4							
9	15.3	15.2	15.1	15	5	4	3	2	1	15.3								
8	15.2	15.1	15	5	4	3	2	1	15.2									
7	15.1	15	5	4	3	2	1	15.1										
6	15	5	4	3	2	1	15											
5	5	4	3	2	1	5												
4	4	3	2	1	4													
3	3	2	1	3														
2	2	1	2															
1	1	1																

UWAGA: W klasach 1—9 wyrównanie polega na zwykłej różnicy obu zniżek. W dalszych klasach polega wyrównanie na specjalnych obliczeniach.

1, 2, 3.... znaczą odpowiednio —1/6, —2/6, —3/6 i t. d.

26. Wyrównania graczy przez wyznaczenie im zwyżek i zniżek dokonywa handicaper, lub o ile go nie wyznaczono, Komitet turniejowy. W turnieju ogólnym zwyżka nie może być większa niż plus 30. Jeżeli gracz rozegrał choć jedną partję w grze z wyrównaniem, to jego wyrównanie nie może już być zmienione. Jeżeli skutkiem niedostatecznych lub błędnych informacyj gracz otrzymał zbyt korzystne wyrównanie, to może być skreślony, dwie ostatnie partje rozegrane już przez niego — unieważnione, i ci dwaj wyeliminowani przez niego gracze wciągnięci ponownie na listę.

27. W zależności od uznania Komitetu Turniejowego, w grach z wyrównaniem mogą rozstrzygać krótkie sety, t. j. takie, że wygrywa seta ta strona, która pierwsza zdobędzie sześć gemów. Musi to być jednak wyraźnie zapowiedziane w prospekcie turniejowym.

SKREŚLENIA.

28. Jeżeli współzawodnik nie jest gotów, lub jest nieobecny, gdy go wywołują do gry ,albo odmawia grać, albo uprzednio zawiadomił sędziego naczelnego lub kogoś z Komitetu Turniejowego, że nie będzie mógł grać w danem kole, — wówczas przeciwna strona wygrywa to koło bez gry.

Jeżeli po rozpoczęciu gry jeden ze współzawodników nie może grać skutkiem choroby, lub z jakiegokolwiek innego powodu, to stronie przeciwnej przysługuje prawo do wygranej w stosunku tej ilości gemów i setów, jakie ukończono do chwili przerwania gry.

29. Gracz, który kwestjonuje orzeczenia sędziów dotyczące faktów zaszłych w czasie gry, lub w jakikolwiek sposób okazuje z tego powodu swe niezadowolenie, — może być skreślony.

30. Każdy uczestnik turnieju może być wezwany do sędziowania, i nie ma prawa uchylać się od tego bez podania dostatecznych powodów. Gracz stale odmawiający sędziowania może być skreślony.

PRZEBIEG GRY.

31. Gra trwa bez przerwy, od pierwszego podania aż do ukończenia partji, z tem zastrzeżeniem, że po trzecim secie, lub — w razie udziału kobiet — po drugim secie, każdy z graczy ma prawo do odpoczynku, który nie może trwać dłużej niż dziesięć minut. Pozatem gra może być przerwana tylko w przypadkach przewidzianych w punktach 6, 8 i 33 niniejszego regulaminu.

32. Każdemu graczowi przysługuje prawo zwrócenia się w czasie gry do sędziego naczelnego z prośbą o zmianę sędziego gry, lub sędziego linjowego, przyczem obowiązany jest wyłuszczyć powód swej prośby.

33. Jeżeli gracz pragnie odwołać się od rozstrzygnięcia sędziego w sprawie, w której ma do tego prawo (punkt 8, lit. h), to gra musi być przerwana i sprawa natychmiast przedstawiona sędziemu naczelnemu. Po ukończonej partji żadne odwołania nie mogą być uwzględniane.

CZAS TRWANIA TURNIEJU.

34. Czas trwania turnieju nie powinien przekraczać zatwierdzonego terminu. Odraczanie gier poza ten termin może mieć miejsce tylko za zgodą wszystkich zainteresowanych graczy.

PIŁKI.

35. Turnieje ogólne mogą być rozgrywane tylko temi gatunkami piłek, jakie są zatwierdzone na dany rok przez P. Z. L. T.

NAGRODY.

36. Nie wolno udzielać nagród w postaci sum pieniężnych, czeków, lub przekazów towarowych na sklepy, uprawniających do wybrania towaru o wartości oznaczonej na przekazie.

37. Wartość jednej nagrody zdobytej jednorazowo przez jedną osobę nie może przekraczać Zł. 250. Wartość nagród nie powinna być ogłaszana.

38. Jeżeli w prospekcie turnieju nie zrobiono zastrzeżenia co do minimalnej ilości uczestników wymaganej do tego, by gra doszła do skutku, to pierwsza nagroda musi być udzielona nawet wtedy, gdyby do danej gry zgłosiła się tylko jedna osoba lub para.

39. Jeżeli współzawodnik odmówi rozgrywania partji w ostatniem (finał) lub przedostatniem (pół-finał) kole, to Komitet Turniejowy może mu nie udzielać nagrody przypadającej mu w danej grze.

NAGRODY WĘDROWNE.

40. Wartość nagród wędrownych może być wyższa niż Zł. 250. Statut każdej nagrody wędrownej, zdobywanej w turnieju ogólnym, winien być złożony Prezydjum P. Z. L. T. do zatwierdzenia. Bez zezwolenia Prezydjum P. Z. L. T. nie wolno zmieniać tego statutu. Wszelkie spory, jakie mogłyby wynik-

nąć w związku z nagrodami wędrownemi, zdobywanemi w turniejach ogólnych, rozstrzyga ostatecznie Prezydjum P. Z. L. T.

41. Obrońca nagrody wędrownej (zwycięzca jej w poprzednim roku) nie może być zwolniony od rozgrywania poprzednich kół i winien być wylosowany na równi z innymi współzawodnikami.

OPŁATY.

42. Wpisowe nie może przekraczać: w grze otwartej — Zł. 6 od osoby, w grze z wyrównaniem — Zł. 4 od osoby. W turniejach ogólnych, równocześnie z wpisowem musi być pobierana opłata na rzecz P. Z. L. T. w wysokości Zł. 3 od osoby, niezależnie od rodzaju i ilości gier, do jakiej się zgłasza.

43. Każdy uczestnik obowiązany jest uiścić należną opłatę przed rozpoczęciem pierwszej swej gry. Komitetowi Turniejowemu przysługuje prawo skreślenia osoby, spóźniającej się z opłatą. Komitet Turniejowy może też żądać przekazywania opłaty wraz ze zgłoszeniem, i uwzględniać tylko opłacone zgłoszenia; w tym wypadku musi to jednak być wyraźnie zaznaczone w prospekcie turnieju. Każde zgłoszenie, nie cofnięte przed upływem terminu zgłoszeń obowiązuje do uiszczenia opłat turniejowych, nawet gdyby zgłaszający się nie brał udziału w zawodach.

44. Żaden z uczestników nie może wymagać ani zgodzić się na zwolnienie go z opłat turniejowych. Uczestnik, który nie uiścił należnej opłaty turniejowej, zostaje zdyskwalifikowany przez Prezydjum P. Z. L. T. natychmiast po otrzymaniu odpowiedniego zawiadomienia od klubu urządzającego turniej.

SPRAWOZDANIE.

45. W ciągu 8 dni po upływie zatwierdzonego terminu ukończenia turnieju, klub urządzający turniej obowiązany jest przesłać sprawozdanie z turnieju, oraz przekazać sumę opłat, pobranych na rzecz P. Z. L. T. Sprawozdanie powinno zawierać:

a) Imiona, nazwiska i przynależność klubową oraz, o ile możności, adresy wszystkich uczestników turnieju.
b) Nazwiska osób, występujących pod pseudonimami.
c) Dokładne wyniki wszystkich partyj.
d) Nazwiska osób, które nie uiściły obowiązujących opłat.

Po upływie terminu nadesłania sprawozdania, Prezydjum P. Z. L. T. może natychmiast zawiesić klub, który nie nadesłał sprawozdania lub nie przekazał należnych pieniędzy, aż do czasu wywiązania się z tych zaległości.

REGULAMIN TURNIEJU O MISTRZOSTWO POLSKI.

1. Zawody o Mistrzostwo Polski składają się z rozgrywek siedmiu rodzajów: a) Gry pojedyńczej panów; b) Gry podwójnej panów; c) Gry pojedyńczej pań; d) Gry podwójnej pań; e) Gry podwójnej pań i panów; f) Gry pojedyńczej juniorów; g) Gry podwójnej juniorów.

2. Zawody o Mistrzostwo Polski rozgrywają się corocznie w drugiej połowie sierpnia. Miejsce rozgrywek ustala doroczne Walne Zgromadzenie członków P. Z. L. T.

3. Urządzenie i przeprowadzenie zawodów o Mistrzostwo Polski spoczywa całkowicie w rękach klubu, na którego boiskach rozgrywają się zawody, z wyjątkiem tych spraw, któremi w myśl art. 5 i 7 zajmuje się Prezydjum P. Z. L. T. Sędziego Naczelnego wyznacza Prezydjum P. Z. L. T. W Komitecie Turniejowym Sędziemu Naczelnemu przysługuje prawo decydującego veta.

4. Udział w zawodach o Mistrzostwo Polski dozwolony jest obywatelom polskim, należącym do klubów zrzeszonych w P. Z. L. T., oraz tym obcokrajowcom, należącym do klubów zrzeszonych w P. Z. L. T., którzy w ciągu przynajmniej ostatnich dwóch lat mieszkali w Polsce. W grze pojedyńczej panów ilość współzawodników nie powinna przekraczać 32, przyczem udział dozwolony jest tylko tym graczom, którzy: a) Kiedykolwiek zaliczeni byli do klasy A listy wyrównawczej polskich tennistów, układanej przez Komisję Sportową P. Z. L. T., b) Wyszli do półfinałów w grze pojedyńczej panów otwartej, na którymkolwiek z turniejów ogólnych, rozgrywanych w Polsce w danym roku, c) Zostali dopuszczeni do uczestnictwa w danym roku przez Prezydjum P. Z. L. T. Nadto w grze juniorów — tylko tym, którzy nie ukończyli osiemna-

stu lat przed pierwszym stycznia danego roku. W grze pojedyńczej pań ilość współzawodniczek nie powinna przekraczać 24. Prezydjum przysługuje prawo powiększenia ilości uczestników, o ile wszyscy zgłoszeni odpowiadają kwalifikacjom regulaminowym.

5, Termin zgłoszeń ma upływać najpóźniej na 7 dni przed rozpoczęciem gry. Termin ten oraz nazwiska przedstawicieli P Z. L. T. w Komitecie Turniejowym mają być podane dostatecznie wcześnie w Okólniku Związku. Wszystkie zgłoszenia muszą być nadsyłane do Prezydjum P. Z. L. T. tylko przez sekretarjaty klubów, do których należą zgłaszające się osoby

6. Gra dochodzi do skutku, o ile zgłosi w niej swój udział przynajmniej 8 osób (względnie 8 par współzawodniczących). Pozostawianie pustych miejsc jest niedozwolone.

7. Gry rozgrywają się zwykłym sposobem eliminacyjnym. W grach pojedyńczych przynajmniej dwie najlepiej grające osoby mają być rozstawione przed losowaniem, może zaś być rozstawione — nie więcej niż osiem osób w grze pojedyńczej panów, oraz — nie więcej niż cztery osoby w grze pojedyńczej pań. W grach podwójnych nie stosuje się rozstawienia. Losowania dokonywa się publicznie pod kierownictwem Prezydjum P. Z. L. T. w dniu i miejscu ogłoszonem w Okólniku Związku. Uwierzytelniony odpis wyników losowania przesyła się niezwłocznie klubowi urządzającemu zawody. Nikt nie ma prawa wprowadzać jakichkolwiek zmian w raz dokonanem losowaniu. W grze pojedyńczej panów oraz grze podwójnej panów rozstrzyga wygrana trzech setów, w pozostałych — wygrana dwóch setów.

8. We wszystkich grach otrzymują zwycięzcy I i II nagrody związkowe, raz na zawsze ustalonego typu. Nadto P. Z. L. T. ofiarowywa puhary wędrowne dla zwycięzców w grach pojedyńczych pań i panów.

9. Na puharze wędrownym wyryte zostaje corocznie nazwisko mistrza (wzgl. mistrzyni). Puhar przechodzi na własność tego zwycięzcy, który zdobędzie go 3 razy z rzędu, lub 5 razy bez zachowania kolejności. Do czasu ostatecznego zdobycia, puhar pozostaje w czasowem posiadaniu klubu, którego członek zdobył Mistrzostwo. Przed 15-ym lipca każdego roku puhar musi być zwrócony Zarządowi P. Z. L. T. Wartość puharu określa się na Zł. 1000. Klub, w którego czasowem posiadaniu znajduje się puhar ,ponosi całkowitą odpowiedzialność za zniszczenie, uszkodzenie, zgubienie lub niedostarczenie na czas puharu.

10. Klub urządzający zawody o Mistrzostwo Polski, może ofiarować uczestnikom nagrody pamiątkowe, oprócz nagród udzielanych przez P. Z. L. T.

11. Wpisowe od osoby i gry na zawody o Mistrzostwo Polski wynosi Zł. 5. Opłaty związkowej nie pobiera się, wzamian klub urządzający przekazuje na rzecz Związku 25% czystego dochodu, osiągniętego z tych zawodów.

REGULAMIN ZAWODÓW O MISTRZOSTWO POLSKI MIĘDZYKLUBOWE.

1. Zawody o Mistrzostwo Polski Międzyklubowe polegają na rozegraniu: rozgrywek okręgowych, rozgrywki międzyokręgowej i finału mistrzostwa. W zawodach uczestniczą kluby, które są członkami P. Z. L. T. Rozgrywki odbywają się zwykłym trybem eliminacyjnym, przez rozegranie spotkań drużynowych. Kluby, których drużyny zwyciężyły w rozgrywkach okręgowych, stają do rozgrywki międzyokręgowej. Klub, którego drużyna zwycięża w rozgrywce międzyokręgowej, staje do finału Mistrzostwa z klubem, który zdobył Mistrzostwo Polski Międzyklubowe w roku ubiegłym. Zwycięzca w finale Mistrzostwa zdobywa tytuł Mistrza Polski w danym roku, oraz prawa do puharu wędrownego, zgodnie ze statutem tego puharu. W danym roku, klub, który był mistrzem Polski w roku ubiegłym, nie uczestniczy w spotkaniach eliminacyjnych, lecz staje tylko do finału mistrzostwa.

2. Zawody rozgrywają się w czterech okręgach: Krakowsko-Śląskim, Lwowsko - Lubelskim, Poznańsko - Pomorskim i Warszawsko - Łódzkim.

3. Kierownictwo rozgrywki międzyokręgowej, oraz ogólny nadzór nad Mistrzowstwem Polski Międzyklubowem sprawuje Sędzia Zwierzchni. Kierownictwo rozgrywek okręgowych spoczywa w rękach Sędziów Okręgowych. Kierownictwo spotkań— w rękach Sędziów Naczelnych.

4. Klub zamierzający wziąć udział w zawodach o Mistrzostwo Polski Międzyklubowe, musi przesłać zgłoszenie do Sekretarjatu Związku, wraz z oświadczeniem, w jakim okręgu zamierza współzawodniczyć. Termin zgłoszeń upływa z dniem 1 stycznia danego roku. Do zgłoszenia uprawnione są tylko te kluby, które posiadają przynajmniej dwa boiska ziemne z przepisowemi wybiegami.

5. W skład drużyny danego klubu mogą wchodzić tylko członkowie tego klubu, którzy są obywatelami polskimi, lub obcokrajowcy, którzy przynajmniej już w ubiegłym sezonie zostali przyjęci do grona członków tego klubu. Osoba, która w danym roku grała w jakiemkolwiek oficjalnem spotkaniu w barwach danego klubu, należącego do P. Z. L. T., nie może wejść w skład drużyny innego klubu, w zawodach o Mistrzostwo Polski Międzyklubowe w tym samym roku.

6. Drużyna może składać się conajwyżej z pięciu panów i dwóch pań, tak, aby można z niej było wystawić: dwóch graczy do gry pojedyńczej panów, jedną parę męską, jedną panią do gry pojedyńczej i jedną parę mieszaną. Osoby grające w grze pojedyńczej, mogą też uczestniczyć w grze podwójnej. W różnych spotkaniach dany klub może wystawiać odmienne drużyny.

Klub wyznacza kapitana swej drużyny. Tylko kapitan drużyny jest uprawniony do wszelkiego rodzaju pertraktacyj z Sędzią Naczelnym.

Conajmniej na pięć dni przed terminem danego spotkania, lub nazajutrz po rozegraniu poprzedniego spotkania — o ile ta ostatnia data będzie późniejsza — podaje klub sędziemu okręgowemu skład swej drużyny oraz nazwisko kapitana, przyczem nie musi być wyszczególnione, w jakiej grze kto ma grać. Najpóźniej na dwadzieścia cztery godziny przed rozpoczęciem danego spotkania, zawiadamiają kapitanowie drużyn sędziego naczelnego o dokładnym składzie swych drużyn. Z chwilą rozpoczęcia spotkania, skład drużyny nie może ulec żadnej zmianie.

7. Spotkanie polega na rozegraniu siedmiu gier: gracze wyznaczeni do gry pojedyńczej grają z każdym z takich graczy strony przeciwnej, czyli razem — cztery gry; panie oraz pary rozgrywają po jednej grze. W każdej z gier rozstrzyga wygrana dwóch długich setów. Wygranie gry przysparza punkt danej drużynie. Drużyna, która wygrywa przynajmniej cztery punkty, wygrywa dane spotkanie.

Rozkład gier ustalają kapitanowie drużyn. W razie sporu, rozstrzyga Sędzia Naczelny, i tylko on może dokonywać wszelkich zmian, przerw, odroczeń, skreśleń i t. p. jakie uzna za stosowne. Jeżeli współzawodnik jednej strony nie stawi się na godzinę wyznaczoną dla jego gry, to Sędzia Naczelny może skreślić tę grę, i zaliczyć punkt wygrany stronie przeciwnej, Z reguły spotkanie powinno być rozegrane w ciągu jednego dnia. W razie gdyby siła wyższa uniemożliwiła ukończenie spotkania w czasie, jakim rozporządzają drużyny, to spotkanie

musi być odłożone do nowego terminu, przyczem wygrane punkty zostają zaliczone, gry przerwane w środku muszą zaś być na nowo rozpoczynane. Jeżeli do chwili przerwania jedna ze stron już zdobyła cztery punkty, to ukończenie spotkania nie będzie odraczane i gry, których rozegranie zostało uniemożliwione przez siłę wyższą, nie odbędą się.

8. Sędzia Zwierzchni rozlosowuje okręgi do rozgrywki międzyokręgowej i kluby — do rozgrywek okręgowych, oraz ustala terminy, przed któremi muszą być ukończone spotkania. Wyniki losowania, miejsce rozgrywania finału oraz terminy muszą być podane do wiadomości klubów do dnia 1-go lutego.

9. Klub, któremu przypadło wcześniejsze miejsce w losowaniu, ma prawo wyboru miejsca spotkania, z wyjątkiem następujących okoliczności:

a) jeżeli w poprzednim roku dany klub spotykał się z tym samym klubem, i wtedy wybierał miejsce, to prawo wyboru przysługuje temu, który jeszcze nie wybierał;
b) klub ,który w danym roku wybierał mniej razy, ma pierwszeństwo;
c) do celów niniejszego przepisu, przejście bez gry w któremś kole równoważne jest skorzystaniu z prawa wyboru;
d) finał mistrzostwa rozgrywa się z reguły w stołecznem mieście Warszawie, na boiskach wyznaczonych na dany rok przez Prezydjum P. Z. L. T., w porozumieniu z Komisją Sportową.

W rozgrywkach okręgowych miejscem spotkania nie mogą być boiska takiego klubu, który zgłosił się w innym okręgu, niż spotykające się kluby.

Co do dokładnego terminu spotkania, osoby sędziego naczelnego, rodzaju piłek, oraz wszelkich innych szczegółów spotkania, kluby porozumiewają się same ze sobą. Conajmniej na pięć dni przed terminem spotkania podają sędziemu okręgowemu miejsce, termin spotkania oraz nazwisko sędziego naczelnego. W razie niemożności dojścia do porozumienia, odwołują się odpowiednio wcześnie do sędziego okręgowego, który ostatecznie rozstrzyga sprawę.

10. Sędzia naczelny, prócz praw i obowiązków, wynikających z innych punktów niniejszych przepisów, jest odpowiedzialny za przebieg spotkania. Niezwłocznie po ukończeniu spotkania zawiadamia osobiście, lub telegraficznie sędziego okręgowego o wyniku spotkania. Nadto sporządza wraz z kapitanami spotykających się drużyn protokół spotkania i przesyła go sędziemu okręgowemu.

11. Sędziego zwierzchniego oraz sędziów okręgowych wyznacza corocznie Komisja Sportowa P. Z. L. T. najpóźniej do dnia 15-go stycznia danego roku. Oprócz praw i obowiązków. wynikających z innych punktów niniejszych przepisów, sędziowie ci są odpowiedzialni za przebieg rozgrywek, któremi kierują. Sędzia okręgowy przesyła niezwłocznie po ukończeniu rozgrywki okręgowej wszystkie protokóły spotkań sędziemu zwierzechniemu. W rozgrywce międzyokręgowej sędziemu zwierzchniemu przypadają w udziale wszystkie te funkcje, które przypadają sędziom okręgowym w rozgrywkach okręgowych; w finale zaś mistrzostwa — funkcje sędziego naczelnego spotkania. Prócz tego sędzia zwierzchni ma prawo skreślić z listy uczestników te kluby, które nie stosują się do przepisów obowiązujących; przyczem, w każdym wypadku, skreślonym przysługuje prawo odwołania się do Komisji Sportowej, jednak bez wstrzymania skutków skreślenia. Nadto rzeczą sędziego zwierzchniego jest dbać o to, by puhar wędrowny był na czas dostarczony do miejsca rozgrywania finału mistrzostwa. Po ukończeniu finału, sędzia zwierzchni składa Komisji Sportowej P. Z. L. T. wyczerpujące sprawozdanie z przebiegu zawodów w danym roku, załączając wszystkie protokóły spotkań.

12. Sędzia zwierzchni nie może być wyznaczony w skład żadnej z drużyn, współzawodniczących w danym roku. Sędzia okręgowy — w skład żadnej z drużyn, uczestniczących w spotkaniach okręgowych. Sędzia naczelny — w skład drużyny, uczestniczącej w spotkaniu, którego jest kierownikiem.

13. Każdy klub, zgłaszający się do zawodów w danym roku, musi wnieść wpisowe wysokości Zł. 20.— O ile wpisowe nie będzie nadesłane do dnia 1-go stycznia danego roku, zgłoszenie klubu nie będzie wzięte pod uwagę.

14. Dochodami ze spotkania są wpływy z wejść publiczności oraz wszelkie inne wpływy osiągnięte z powodu rozgrywania danego spotkania. Wydatki na dane spotkanie składają się z:

a) kosztów dodatkowych urządzeń, przedsięwziętych przez klub, urządzający spotkanie, z powodu tego spotkania;
b) kosztów piłek, dodatkowych opłat funkcjonarjuszom i t. p.;
c) kosztów podróży II-gą klasą sędziego naczelnego, oraz jego utrzymania;
d) kosztów podróży II-gą klasą spotykających się drużyn, od siedziby klubu drużyny do miejsca spotkania i z powrotem.

Jeżeli wydatki przewyższają dochody ze spotkania, to połowę deficytu pokrywa każdy z klubów, uczestniczących w spot-

kaniu. Jeżeli dochody przewyższają wydatki, to przewyżkę dzieli się w sposób następujący: ćwierć przewyżki otrzymuje klub, urządzający spotkanie, ćwierć — przekazuje się na rzecz Związku i po ćwierci otrzymuje każdy z klubów uczestniczących w spotkaniu. Jeżeli drużyna przyjezdna odmówi rozegrania niektórych gier spotkania, to traci prawo do zwrotu kosztów podróży. Jeżeli odmawia tego drużyna miejscowa, to musi pokryć koszta podróży drużyny przyjezdnej.

15. Klub, wycofujący się z zawodów, musi zawiadomić o tem, na siedem dni przed ostatecznym terminem spotkania, sędziego okręgowego oraz klub, urządzający spotkanie. W przeciwnym razie ponosi wszelkie koszty tak, jak gdyby uczestniczył w spotkaniu. Wpisowego nie zwraca się w żadnym razie.

STATUT NAGRODY WĘDROWNEJ.

1. Nagrodę wędrowną stanowi puhar srebrny (wagi 1130 gramów, próby 3, całkowitej wysokości z pokrywą 31 cm., bez pokrywy 21 cm., i średnicy 15 cm.; ofiarowany na wieczne czasy Polskiemu Związkowi Lawn-Tennisowemu przez firmę Slazengers Ltd. w Londynie.

2. Puhar przechowuje Prezydjum P. Z. L. T., wystawiając go na pokaz publiczny tylko przy rozgrywaniu finału Mistrzostwa Polski Międzyklubowego, w lokalu klubu, na którego terenach zawody te się odbywają.

3. Klubom, które kiedykolwiek zdobyły Mistrzostwo Polski Międzyklubowe, Prezydjum P. Z. L. T. może, wrazie jakichś uroczystości klubowoych lub t. p., wypożyczać puhar na pewien krótki okres czasu, pod odpowiedzialność danego klubu za całość i nieuszkodzenie puharu.

4. Nazwa klubu, który zdobył Mistrzostwo Polski Międzyklubowe wyrytą będzie przez P .Z. L. T. na puharze w skróceniu; pod nazwą klubu wyryty będzie rok zwycięstwa. W razie braku miejsca na puharze, dalsze nazwy ryć się będzie na płytkach srebrnych, które przy pomocy srebrnego łańcuszka, będą na stałe przymocowane do puharu.

5. Klub, który zdobędzie Mistrzostwo Polski Międzyklubowe, otrzyma od P. Z. L. T. dyplom, stanowiący fakt zdobycia Mistrzostwa Polski Międzyklubowego.

6. Gracze klubu — zdobywcy Mistrzostwa Polski Międzyklubowego, którzy przyjmowali udział w finale, otrzymają od P. Z. L. T. zaświadczenia stwierdzające, że w zawodach takich przyjmowali udział.

REGULAMIN ZAWODÓW O PUHAR DAVISA.

1. Współzawodnictwo o Puhar Davisa nazywa się „Międzynarodowe Mistrzostwo Lawn-Tennisowe“; każdy kraj. upoważniony do wzięcia udziału we współzawodnictwie, nazywa się w następstwie „Narodem“, Naród zaś będący w posiadaniu Mistrzostwa, nazywa się „Narodem Mistrzem“.

2. Współzawodnictwo dostępne jest dla:

a) każdego kraju, posiadającego konstytucję i niezależną reprezentację narodową, i

b) każdego kraju nieposiadającego tych kwalifikacyj, który za zezwoleniem Związku Lawn-Tennisowego lub równorzędnej organizacji Narodu, w którego skład wchodzi kraj ten, lub część tego kraju, będzie od czasu do czasu zatwierdzany jako współzawodnik przez niemniej niż dwie trzecie Narodów, które brały udział we współzawodnictwie i które, będąc w dalszym ciągu uprawnione do współzawodnictwa, zarejestrują swoje głosy u Narodu Mistrza.

UWAGA: Następujący są już Narodami w rozumieniu niniejszych przepisów, mianowicie: Argentyna, Australja, Austrja, Belgja, Kanada, Chiny, Kuba, Czechosłowacja Danja, Francja, Niemcy, Wielka Brytanja, Grecja, Hawaii, Holandja, Węgry, Indje, Włochy, Irlandja, Japonja, Jugosławja, Norwegja, Chili, Monaco, Finlandja, Egipt, Meksyk, Nowa Zelandja, Filipiny, Polska, Portugalja, Rumunja, Południowa Afryka, Hiszpanja, Szwecja, Szwajcarja i Stany Zjednoczone Ameryki.

3. Współzawodnictwo odbywa się podług niżej podanych przepisów i podług reguł gry w lawn-tennisa, przyjętych przez Międzynarodową Federację Lawn-Tennisową, oraz, — z wyjątkiem możliwej zgody współzawodniczących Narodów, dla

rozgrywek spotkania między niemi, — podług praw i przepisów gry, zatwierdzonych i obowiązujących w tym czasie u Narodu Mistrza.

4. Kierownictwo współzawodnictwa powierzone jest Komitetowi, który w następstwie nazywa się „Komitetem Kierowniczym“ i który jest wyznaczany corocznie przez Związek Lawn-Tennisowy lub równorzędną organizację Narodu Mistrza.

5. Współzawodnictwo podzielone jest na dwie sekcje geograficzne, z których jedna zwie się Grupą Amerykańską, a druga — Grupą Europejską. Każdy Naród przysyłając wyzwanie winien zaznaczyć, w której grupie zamierza współzawodniczyć, i — o ile dwa Narody nie ugodzą się inaczej dla rozgrywki pomiędzy sobą swego spotkania — wszystkie Narody współzawodniczące w Grupie Europejskiej rozgrywają swoje spotkania w granicach Europy, wszystkie zaś Narody współzawodniczące w Grupie Amerykańskiej rozgrywają swoje spotkania poza granicami Europy.

6. Naród położony poza Zoną Europejską zgłaszający wyzwanie w tej Zonie, gra swe spotkanie w kraju Narodu europejskiego, przeciwko któremu został wylosowany, chyba że się obopólnie umówią inaczej.

7. Naród pragnący wziąć udział we współzawodnictwie, winien zawiadomić o tem Sekretarza Związku Lawn-Tennisowego lub równorzędnej organizacji Narodu Mistrza w ten sposób, ażeby zawiadomienie to doszło doń niepóźniej, niż 31-go stycznia tego roku, w którym współzawodnictwo ma mieć miejsce.

8. Komitet Kierowniczy ma prawo kooptacji innnych osób do wykonywania wszystkich lub części obowiązków Komitetu, oraz zlecania innym osobom kierownictwa grupy geograficznej współzawodnictwa, do której nie należy Naród Mistrz.

9. Powierzchnią boisk, które mają być użyte przy współzawodnictwie jest albo murawa, albo naturalny lub sztuczny drobny żwirowaty materjał; w żadnym jednak razie spotkanie nie może być rozgrywane pod dachem lub na powierzchni z drzewa, kamienia, betonu, asfaltu, cementu lub z podobnego materjału lub kompozycji.

10. Jeżeli więcej niż jeden Naród w którejkolwiek grupie prześle wyzwanie, to będą one współzawodniczyć między sobą o prawo gry z wygrywającym lub jedynym Narodem, zależnie od wypadku, drugiej grupy. Losowania, przy którem każdy z wyzywających Narodów ma prawo być reprezentowanym, dokonywa Komitet Kierowniczy w jednym z trzech dni następ-

pujących po dniu 31-ym stycznia, szczegóły zaś winny być zakomunikowane telegraficznie urzędującym w tym czasie Sekretarzom Związków Lawn-Tennisowych, lub równorzędnych organizacyj, wszystkich współzawodniczących Narodów, z podaniem ostatecznej daty, do której spotkanie lub spotkania mają być zakończone, i rodzaju powierzchni, na której Koło Wyzwania będzie rozgrywane. Niezakończenie spotkania w terminie wyznaczonym przez Komitet Kierowniczy powoduje wykreślenie obu stron, o ile zdaniem Komitetu Kierowniczego pogoda lub inne nieuniknione przyczyny nie uniemożliwiły tego zakończenia.

11. Narody współzawodniczące układają pomiędzy sobą dogodne daty rozegrania odpowiednich spotkań we wstępnych kołach każdej grupy oraz w kole końcowem pomiędzy dwoma grupami, trzymając się terminów rozegrania poszczególnych kół wyznaczonych przez Komitet Kierowniczy. W kołach wstępnych Grupy Amerykańskiej i w końcowem kole pomiędzy dwoma grupami Narody współzawodniczące układają pomiędzy sobą miejsce rozgrywki, rodzaj powierzchni boisk i rodzaj piłek, jakie mają być użyte. W Grupie Europejskiej miejsce rozgrywki, powierzchnia boisk i rodzaj piłek wyznaczone są przez pierwszeństwo wylosowania, z tym wyjątkiem, że w spotkaniu pomiędzy europejskim Narodem a Narodem położonym poza Europą, pierwszy będzie miał prawo wyboru. W innych spotkaniach Grupy Europejskiej, gdyby w ciągu trzech poprzednich lat jeden Naród był uprawniony do wyboru w spotkaniu z innym Narodem, to ten ostatni wybierałby przy sposobności następnego spotkania się z tamtym Narodem, a także gdyby jeden Naród w danym roku był uprawniony do wyboru mniejszą ilość razy niż jego przeciwnik, to pierwszemu przysługiwałoby prawo wyboru. Wylosowanie w drugiem kole lub przejście bez gry jest równoważne dokonaniu wyboru, i przepis niniejszy znajduje zastosowanie niezależnie od tego, czy skorzystano z przysługującego prawa wyboru, czy też nie.

12. Spotkanie Wyzwania gra się w kraju Narodu Mistrza w terminie umówionym przez współzawodniczące Narody. wszystkich zaś zarządzeń związanych z niem oraz wyboru piłek, jakie mają być użyte, dokonywa Komitet Kierowniczy.

13. We wszystkich wypadkach, kiedy pieniądze są pobierane w związku ze spotkaniami, stosowane są następujące określenia:

a) Wpływami brutto są wszystkie pieniądze z:

1) Wstępnego na terytorjum, place, trybuny, pobieranego zgóry lub w inny sposób.

2) Sprzedaży programów.
3) Sprzedaży piłek używanych i utensylji.
4) Ogłoszeń.
5) Bufetu.
6) Kontraktów i innych źródeł dochodu

b) Wydatki ogólne zawierają:
1) Pieniądze zapłacone osobom zgodzonym do dostarczenia towarów lub zatrudnionym do posług specjalnie w związku ze spotkaniem.
2) Rozsądne wydatki Sędziego Naczelnego, podróży i hotelowe.
3) Koszt potrzebnych dodatkowych utensylji do placów oraz zużytych piłek.
4) Wynagrodzenie wypłacone woźnym, bileterom, policji, i innym za utrzymanie porządku.
5) Koszt dodatkowej potrzebnej roboty na placach.
6) Ubezpieczenia i ogłoszenia.
7) Koszt potrzebnych trybun i namiotów, wzniesionych specjalnie na to spotkanie . Gdyby te czasowe trybuny lub namioty używane były do innych spotkań, lub turnieju i specjalnych partyj, to koszt takich tymczasowych trybun i namiotów winien być proporcjonalnie podzielony na te spotkania, turnieje i specjalne partje za wspólną zgodą zainteresowanych Narodów.
8) Przed potrąceniem na koszty podróży, rozsądna suma lub prowizja, jako wynagrodzenie za najęcie gruntu, w przypadku czasowych trybyn lub namiotów — nieprzekraczające 15% zysku netto, i dodatkowa suma — nieprzekraczająca 10% w przypadku trybun. Zastrzega się, że ogólne wydatki w żadnym wypadku nie mogą zawierać inwestycyj stałych na terytorjum, place, trybuny i inne budowle, które przynosić będą stałą korzyść.

c) Wydatki podróży przedstawiają sumę rzeczywiście wydaną przez Związek Lawn-Tennisowy lub równorzędną organizację Narodów biorących udział w spotkaniu na potrzebne i uczynione w dobrej wierze przejazdy parowcami i kolejami I klasą, podług minimalnych ogłoszonych taryf, i za niewięcej niż trzech członków każdej drużyny, biorącej udział w spotkaniu.

14. Rozsądną ilość wolnych wejść można wydać w każdem spotkaniu dla osób urzędowych i prasy. Członkowie klubu,

w którym spotkanie jest rozgrywane winni opłacać ustanowione opłaty za wejście na trybuny, na place i za inne udogodnienia, urządzone do lepszego obserwowania gry. Wszystkie inne osoby winny pozatem płacić ustanowioną opłatę za dopuszczenie na terytorjum.

15. Wydatki podróży, o ile są płatne, winny być przekazane, zaraz po przedstawieniu ich, odnośnym skarbnikom Związków Lawn-Tennisowych lub równorzędnych organizacyj Narodów, biorących udział w spotkaniu.

16. W każdem spotkaniu, w którem są pobierane pieniądze, winny być najpierw zapłacone z wpływów brutto ogólne wydatki, następnie, zgodnie z art. 18, wydatki podróży, reszta zaś, o ile pozostanie, dzieli się pomiędzy dwa współzawodniczące Narody w równych częściach.

Jeżeli wpływy brutto ze spotkania, rozgrywanego w kraju jednego ze współzawodniczących Narodów, nie będą wystarczały na pokrycie wydatków ogólnych, to deficyt poniesie Naród, w którego kraju spotkanie było rozgrywane, a każdy współzawodniczący Naród winien opłacać swoje wydatki podróży.

Jeżeli wpływy brutto ze spotkania, rozgrywanego w kraju neutralnym, a) nie pokrywają ogólnych wydatków, lub b) są wystarczające na pokrycie ogólnych wydatków i części kosztów podróży, wtedy i w tym wypadku deficyt pod a) winien być pokryty przez współzawodniczące Narody w równych częściach, i każdy z współzawodniczących Narodów pokrywa swoje koszty podróży, nadwyżka zaś wpływów nad ogólnemi wydatkami pod b) wypłaca się dwum współzawodniczącym Narodom w stosunku do ich wydatków podróży i każdy współzawodniczący Naród płaci resztę swoich wydatków podróży.

17. Każdy Naród, zamierzający wziąć udział w spotkaniu, ma prawo zażądać i winien otrzymać od Narodu, w którego kraju spotkanie ma być rozgrywane, kosztorys wydatków ogólnych, które prawdopodobnie będą musiały być poniesione.

18. Kapitan każdego współzawodniczącego Narodu przedstawia przed rozpoczęciem spotkania kapitanowi drugiego Narodu, biorącego udział w tem spotkaniu, wykaz wydatków podróży swojej drużyny; lecz w razie gdy Naród odbywa podróż w celu rozegrania dwóch lub więcej spotkań, wydatki podróży tego Narodu winny być podzielone sprawiedliwie, za obopólną zgodą zainteresowanych Narodów, pomiędzy rozgrywane spotkania. W ogólności podział winien brać pod uwagę porówna-

nie czystego zysku, osiągniętego z rzeczonych spotkań przed odliczeniem wydatków podróży.

19. Jeżeli Naród po zaakceptowaniu zarządzeń związanych z rozgrywką spotkania nie nadeśle drużyny dla rozegrania tego spotkania, Naród ten winien zapłacić i zwrócić wszystkie ogólne wydatki i/lub wydatki podróży poniesione przez inny Naród lub Narody zainteresowane w tem spotkaniu do daty, w której zawiadomienie o zaniechaniu będzie otrzymane przez ten Naród lub Narody; dopóki zaś wszystkie pretensje w związku z tem nie zostaną w całości zapłacone i uregulowane ,dopóty Naród, który się wycofał będzie pozbawiony prawa uczestnictwa we współzawodnictwie.

20. Szczegółowy rachunek wpływów brutto i wydatków (ogólnych i podróży) każdego spotkania winien być udokumentowany ku rozsądnemu zadowoleniu Narodów, uczestniczących w tem spotkaniu, odpis zaś przesłany do Komitetu Kierowniczego Zony, w której rozgrywano spotkanie.

21. Każdy amator ma prawo reprezentować Naród, jeżeli jest urodzony, jest obywatelem lub naturalizowanym obywatelem tego kraju, lub zamieszkuje w nim najmniej 2 lata poprzedzające bezpośrednio spotkanie, jeżeli zaś raz reprezentował dany Naród, to zawsze ma prawo go reprezentować, i nie może reprezentować innego, z następującym wyjątkiem: mianowicie gracz, który reprezentował Naród z tytułu stałego zamieszkiwania, może być wybrany, jako reprezentant swego rodzinnego Narodu, o ile nie reprezentował żadnego innego Narodu w ciągu poprzednich dwóch lat. Jeżeli gracz reprezentował Naród, i ten Naród został podzielony na dwa lub więcej Narodów odpowiadających wymaganiom art. 2, b), to może być uważanym do celu niniejszych przepisów, od i po takim podziale za takiego, który przedtem nie reprezentował żadnego Narodu. Uważa się, że gracz reprezentował Naród, jeżeli był wyznaczony w myśl art. 24, a) do rozgrywki spotkania w imieniu danego Narodu i jeżeli wyznaczenie to przyjął.

22. Związek Lawn-Tennisowy lub równorzędna organizacja każdego zainteresowanego Narodu wyznacza przynajmniej na trzy dni przed spotkaniem kapitana swojej strony. W razie niezrobienia tego, strona sama wybiera sobie kapitana.

23. Przynajmniej na trzy dni przed każdem spotkaniem wyznacza się Sędziego Naczelnego, od którego orzeczenia odwołania być nie może, za obopólną zgodą kapitanów współzawodniczących stron oraz za zgodą Związku Lawn-Tennisowego lub równorzędnej organizacji tego Narodu, gdzie spotkanie ma

być rozegrane. O ile nie zostanie w ten sposób wyznaczony, to Związek Lawn-Tennisowy lub równorzędna organizacja tego Narodu gdzie spotkanie ma być rozegrane, ma prawo wyznaczyć Sędziego Naczelnego. Ma on moc wyznaczenia sędziów gry. Ma on rozstrzygać wszystkie punkty przepisowe, co do których sędzia gry uzna się za niezdolnego do decyzji, lub które mogą być do niego zgłoszone w drodze odwołania się gracza od orzeczenia sędziego gry, lub każdej innej sprawy, jaka może wyniknąć. Winien on rozstrzygnąć, jeżeli jest proszony o to przez kapitana którejkolwiek strony, czy partja lub partje mają być lub nie być przerwane z powodu stanu boisk, stanu pogody, ciemności, lub innych nieuniknionych przeszkód, i o ile gra została odroczona lub przerwana, czy winna być rozpoczynana na nowo, czy rozgrywana w dalszym ciągu. Może jednak działać samodzielnie z własnej inicjatywy, o ile zajdą nieporządki lub wmieszanie się widzów, lub inne. We wszystkich spotkaniach rozgrywanych na murawie, Sędzia Naczelny może pozwolić na użycie obuwia z gwoździami niedłuższemi niż $^{3}/_{8}$ cala.

24. a) Każdy współzawodniczący Naród winien conajmniej na 10 dni przed rozpoczęciem spotkania, lub w dniu następującym po skończeniu poprzedniego spotkania, zależnie od tego, która data jest późniejsza, wyznaczyć Komitetowi Kierowniczemu i Związkowi Lawn-Tennisowemu lub równorzędnej organizacji przeciwnego Narodu, lub kapitanowi przeciwnej drużyny, niewięcej niż 4-ch graczy mających reprezentować go w nadchodzącem spotkaniu, nie potrzebując koniecznie wymieniać, kto będzie uczestniczył w grze pojedyńczej, a kto w podwójnej, przytem różni gracze mogą być wyznaczeni przez Naród do każdego spotkania.

b) Na 24 godziny przed czasem, wyznaczonym na rozpoczęcie każdej rozgrywki, każdy z kapitanów przedstawia Sędziemu Naczelnemu i kapitanowi przeciwnemu notatkę o składzie swojej drużyny; drużyna zaś ta winna składać się z graczy uprzednio wyznaczonych do tego spotkania. Jednakże taki wybór kapitana może być przez niego zmieniony przed rozpoczęciem gry.

c) Sędzia Naczelny może zatwierdzić zastąpienie gracza przez innego z graczy wyznaczonych przez Naród do spotkania, o ile zdaniem Sędziego Naczelnego gracz ten jest niezdolny do gry, skutkiem choroby, wypadku lub innej nieuniknionej przeszkody; lecz na wypadek drugiej rozgrywki pojedyńczej, taki zastępca nie może być graczem, który już brał udział w rozgrywce pojedyńczej.

25. Czas przerwania gry winien być oznaczony przed rozpoczęciem każdodziennej gry przez kapitanów przeciwnych stron.

lub — o ile nie mogą dojść do zgody — przez Sędziego Naczelnego. Obowiązkiem Sędziego Naczelnego jest przerwać grę, kiedy czas ten nadejdzie, z zastrzeżeniem jednak, że może on przedłużyć ten czas za zgodą kapitanów stron przeciwnych. Gracz nie może być wezwany do grania więcej niż jednej partji dziennie, z wyjątkiem jednomyślnej zgody kapitanów stron przeciwnych.

26. Każde spotkanie rozstrzyga się łącznemi wynikami gier pojedyńczych i podwójnej; strona zaś, która wygra większość partyj, jest zwycięzcą spotkania.

27. W grze pojedyńczej każda osada składa się, z uwzględnieniem art. 24, c), z dwóch graczy, którzy rozgrywają przeciwko każdemu z przeciwnej osady pięciosetowe partje. Porządek gry i boisk ustala się przez losowanie. W grze podwójnej każda osada składa się z dwóch graczy, którzy rozgrywają z osadą przeciwną partję pięciosetową.

28. O ile nie jest inaczej postanowione za jednomyślną zgodą kapitanów stron przeciwnych i Sędziego Naczelnego, rozgrywka podwójna odbywa się pomiędzy pierwszą, a drugą rozgrywką pojedyńczą; jeżeli zaś rozgrywka podwójna nie odbywa się pomiędzy pierwszą, a drugą rozgrywką pojedyńczą, to powinna być jednodniowa przerwa (nie wyłączając niedzieli) pomiędzy pierwszą, a drugą rozgrywką pojedyńczą.

29. Jeżeli gracz jest nieobecny w czasie i w miejscu wyznaczonem przez Sędziego Naczelnego na grę, strona przeciwna jest uważana za zwycięzcę partji, w której gracz ten miał wziąć udział, w stosunku trzech setów do zera. Z zastrzeżeniem jednakże, że o ile Sędzia Naczelny uzna, iż nieobecność ta jest spowodowana okolicznościami niezależnemi od tego gracza, to może zarządzić rozegranie partji o czasie i w miejscu dogodnem dla strony przeciwnej.

30. Żadnemu graczowi, o ile nie jest do tego upoważniony przez Sędziego Naczelnego, nie wolno wprawiać się na boisku, na którem ma się odbywać rozgrywka, w dniu przeznaczonym na tę rozgrywkę.

31. Każdy współzawodniczący Naród, którego Związek Lawn-Tennisowy lub równorzędna organizacja, lub którego przedstawiciele nie będą przestrzegać powyższych przepisów, może być zdyskwalifikowany przez Komitet Kierowniczy we współzawodnictwie na ten rok, w którym przekroczenie to ma miejsce.

32. Zwycięzcy wstępnego spotkania winni bezwłocznie zawiadomić telegraficznie o wyniku Komitet Wykonawczy, a następnie potwierdzić to listownie.

33. Do celów korespondencji i przesyłania zawiadomień wymaganych przez niniejsze przepisy, urzędujący w danym czasie Sekretarz Związku Lawn-Tennisowego lub równorzędnej organizacji Narodu Mistrza, uważany jest za przedstawiciela Komitetu Kierowniczego.

34. Wszelkie różnice lub spory, wypływające ze spraw, które w myśl niniejszych przepisów winny być ustalone przez obopólne porozumienie, o ile porozumienie takie nie nastąpi, kierowane są do rozstrzygnięcia Związkowi Lawn-Tennisowemu Narodu neutralnego, wybranego przez zainteresowane Narody, którego rozstrzygnięcie jest ostateczne i wiążące wszystkie strony. O ile nie można dojść do porozumienia, co do wyboru takiego rozjemcy, to różnica lub spór winny być skierowane do Narodu Mistrza, którego rozstrzygnięcie jest ostateczne; lecz każda sprawa, która dotyczy bezpośrednio Narodu Mistrza, może być skierowana przez każdy Naród zainteresowany do Związków lub równorzędnych organizacyj współzawodniczących Narodów, i uchwała większości ich jest ostateczna.

35. Zgromadzenie Narodów współzawodniczących i które nadal mają prawo współzawodniczenia, może być zwołane w każdym czasie przez Związek Lawn-Tennisowy lub równorzędną organizację Narodu Mistrza, musi zaś być zwołane przez Naród Mistrza w przeciągu sześciu miesięcy kalendarzowych po otrzymaniu odpowiedniego żądania na piśmie od niemniej niż jednej trzeciej ilości dotyczących Narodów, w którem wyszczególniony jest powód zwołania Zgromadzenia. Każdy taki Naród może być reprezentowany na tak zwołanem Zgromadzeniu przez niewięcej niż dwóch odpowiednio upełnomocnionych przedstawicieli, i każdy Naród uprawniony jest tam do jednego głosu, składanego przez jego przedstawicieli.

36. Powyższe przepisy obowiązują wszystkie zainteresowane Narody i nie mogą być zmienione inaczej, jak tylko za zgodą dwóch trzecich Związków lub równorzędnych organizacyj Narodów, które brały udział we współzawodnictwie i mają prawo nadal współzawodniczyć.

UWAGA: W powyższych przepisach zawody pomiędzy jednym Narodem, a drugim uważane są za „spotkanie"; gra pojedyńcza i podwójna uważane są za oddzielne „rozgrywki"; większość zaś z pięciu długich setów uważana jest za „partję". Gracze w grach pojedyńczych i podwójnych uważani są za oddzielne „osady"; gracze zaś połączonych rozgrywek — za „stronę".

CZĘŚĆ III

ZESTAWIENIA ZA LATA UBIEGŁE

ZDOBYWCY PUHARU DAVISA

1900 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1902 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1903 — Wielka Brytanja
1904 — Wielka Brytanja
1905 — Wielka Brytanja
1906 — Wielka Brytanja
1907 — Australazja
1908 — Australazja
1909 — Australazja
1911 — Australazja
1912 — Wielka Brytanja
1913 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1914 — Australazja
1919 — Australazja
1920 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1921 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1922 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1923 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1924 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1925 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1926 — Stany Zjednoczone Am. Półn.
1927 — Francja
1928 — Francja

ZDOBYWCY MISTRZOSTW POLSKICH

MISTRZOSTWO POLSKI.

	Panowie:	*Panie:*
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel	Vera Richter
1922.	Stanisław Darski	Vera Richter
1923 *)	—	—
1924.	Alfons Foerster	Vera Richter
1925.	Stanisław Czetwertyński	Vera Richter
1926.	Stanisław Czetwertyński	Vera Richter
1927.	Jerzy Stolarow	Vera Richter
1928.	Maksymiljan Stolarow	Wanda Dubieńska

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel Jan Kowalewski	Jadwiga Poradowska Ś. p. Edward Kleinadel
1922.	—	—
1923 *)	—	—
1924.	—	—
1925.	Karol Steinert Jerzy Stolarow	Vera Richter Karol Steinert
1926.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow
1927.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Wanda Dubieńska Stanisław Czetwertyński
1928.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Jadwiga Jędrzejowska Stanisław Czetwertyński

*) W 1923 roku Mistrzostwo Polski nie było rozgrywane.

Gra podwójna pań:		*Gra pojedyncza juniorów::*
1926.	Vera Richter Jadwiga Poradowska	1927. E. Wittman 1928 Witold Horain
1927.	Stanisława Groblewska Jadwiga Jędrzejowska	*Gra podwójna juniorów:*
1928.	Stanisława Groblewska Jadwiga Jędrzejowska	1928. Witold Horain Zygmunt Czyżowski

MISTRZOSTWO POLSKI MIĘDZYKLUBOWE.

1927. Łódzki Klub Lawn-Tennisowy.

1928. Łódzki Kub Lawn-Tennisowy.

MISTRZOSTWO WARSZAWY.

	Panowie:	*Panie:*
1923.	Ś. p. Roman Stahl	Vera Richter
1924.	Ś p. Edward Kleinadel	Jadwiga Poradowska
1925.	Eugenjusz Kruszewski	Jadwiga Poradowska
1926.	Włodzimierz Marszewski	Vera Richter
1927.	Jerzy Stolarow	Marja Fredro-Boniecka
1928.	Maksymiljan Stolarow	Greta Fridezky

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1923.	Jan Kowalewski Jerzy Kowalewski	Jadwiga Poradowska Michał Potulicki
1924.	Ś. p. Edward Kleinadel Jan Kowalewski	Jadwiga Poradowska Ś. p. Edward Kleinadel
1925.	Jan Drewnowski Jerzy Kowalewski	Jadwiga Poradowska Jerzy Kowalewski
1926.	Karol Steinert Jerzy Stolarow	Jadwiga Poradowska Jan Loth
1927.	Karol Steinert Jerzy Stolarow	Józefina Kowalewska Jan Loth
1928.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Greta Fridezky Maksymiljan Stolarow

MISTRZOSTWO KRAKOWA.

	Panowie:	*Panie:*
1911.	Władysław Szwede	—
1912.	Władysław Szwede	—
1913.	Ś. p. Edward Kleinadel	—
1914.	Ś. p. Edward Kleinadel	—
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel	—
1922.	Aurel de Kelemen (Węgry)	Wanda Dubieńska
1923.	Alfred San Galli (Rumunja)	Vera Richter
1924.	J. Żofka (Czechosłowacja)	Wanda Dubieńska
1925.	*)	Wanda Dubieńska
1926.	Glüca Paulieff (Rumunja)	Wanda Dubieńska
1927.	Hans Heydenreich (Niemcy)	Magda Baumgarten (Węgry)
1928.	Inż. Macenauer (Czechosłowacja)	Nelly Neppach (Niemcy)

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1922.	Władysław Szwede Ksawery Zachar	Wanda Dubieńska Aurel de Kelemen
1923.	Alfred San Galli Rosetti (Rumunja)	Wanda Dubieńska Alfred San Galli
1924.	Stanisław Czetwertyński Otto Steiner	Vera Richter Otto Steiner
1925.	Ernst Gottlieb Otto Maly	Vera Richter Jerzy Stolarow
1926.	Glüca Poulieff Rosetti (Rumunja)	Nini Golescu Glüca Poulieff (Rumunja)
1927.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow
1928.	Macenauer Malecek (Czechosłowacja)	Nelly Neppach Lorenz (Niemcy)

*) Doszli do finału: Ernst Gottlieb (Czechosłowacja) i Włodzimierz Marszewski.

MISTRZOSTWO ŁODZI.

	Panowie:	*Panie:*
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel	Vera Richter
1922.	Stanisław Darski	Vera Richter
1923.	Franz Bauer (Gdańsk)	Erika Delacroix (Niemcy)
1924.	Franz Bauer (Gdańsk)	Vera Richter
1925.	Ernst Gottlieb (Czechosłowacja)	Vera Richter
1926.	Ernst Gottlieb	Vera Richter
1927.	Ernst Gottlieb	Vera Richter
1928.	Maksymiljan Stolarow	Vera Richter

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel Jan Kowalewski	Vera Richter Jan Kowalewski
1922.	Franz Bauer Stanisław Darski	Vera Richter Stanisław Darski
1923.	Teodor Ender Karol Steinert	Erika Delacroix Franz Bauer
1924.	Franz Bauer Karol Lange (Gdańsk)	Vera Richter Karol Steinert
1925.	Karol Steinert Jerzy Stolarow	Vera Richter Karol Steinert
1926.	Daniel Prenn Maksymiljan Stolarow	Vera Richter Karol Steinert
1927.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow
1928.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow

MISTRZOSTWO POZNANIA.

	Panowie:	*Panie:*
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel	Vera Richter
1922.	Juljusz Heinzel	Vera Richter
1923.	J. Żofka (Czechosłowacja)	Wanda Dubieńska
1924.	J. Żofka (Czechosłowacja)	Vera Richter
1925.	Jerzy Stolarow	Katarzyna Znajdowska
1926.	Jerzy Stolarow	Marja Fredro-Boniecka
1927.	Jerzy Stolarow	Wanda Dubieńska
1928.	Przemysław Warmiński	Wanda Dubieńska

	Gra podwójna:	*Gra mieszana.*
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel Michał Potulicki	Jadwiga Poradowska Ś. p. Edward Kleinadel
1922.	Stefan Żółtowski Ropp	Vera Richter Juljusz Heinzel
1923.	J. Żofka Janda (Czechosłow.)	— — — —
1924.	Stanisław Czetwertyński Jerzy Szczerbiński	Wanda Dubieńska Librowicz
1925.	J. Żofka Horacek (Czechosłow.)	Sława Warmińska Alfons Foerster
1926.	Karol Steinert Jerzy Stolarow	p. Wotitzówna Jerzy Stolarow
1927.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Wanda Dubieńska Andrzej Tarnowski
1928.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Greta Fridezky Maksymiljan Stolarow

MISTRZOSTWO WIELKOPOLSKI.

	Panowie:	*Panie:*
1919.	Ś. p. Edward Kleinadel	Jadwiga Poradowska
1921.	Ś. p. Edward Kleinadel	—
1922.	Stefan Żółtowski	Vera Richter
1923.	J. Żofka (Czechosł.)	—
1924.	Stanisław Czetwertyński	p. Leśniakówna
1925.	Stanisław Czetwertyński	—
1926.	Stanisław Czetwertyński	Vera Richter
1927.	Przemysław Warmiński	Józefina Kowalewska
1928.	Przemysław Warmiński	Jadwiga Jęrzejowska

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1919.	Ś. p. Edward Kleinadel Eugenjusz Kruszewski	— — — —
1922.	Józef Żółtowski Henryk Żółtowski	— — — —
1924.	Alfons Foerster Alojzy Mikołajewski	Leśniakówna Scarpa
1925.	Stanisław Czetwertyński Jerzy Szczerbiński	— — — —
1926.	Stanisław Czetwertyński Jerzy Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow

1927.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Józefina Kowalewska Andrzej Tarnowski
1928.	Przemysław Warmiński Henryk Galuba	Sława Warmińska Przemysław Warmiński.

MISTRZOSTWO LWOWA.

	Panowie:	*Panie:*
1923.	Todorowski (Rumunja)	Vera Richter
1924.	Stanisław Czetwertyński	Marja Fredro-Boniecka
1925	Włodzimierz Marszewski	Wanda Dubieńska
1926.	Władysław Kuchar	Wanda Dubieńska
1927.	Władysław Kuchar	Wanda Dubieńska
1928.	Alfons Foerster	Jadwiga Jędrzejowska

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1923.	Alfred San Galli Rosetti (Rumunja)	Wanda Dubieńska Alfred San Galli
1924.	Munk Schaffer (Austrja)	Marja Fredro-Boniecka Ksawery Zachar
1925	Jan Drewnowski Włodzimierz Marszewski	Marja Fredro-Boniecka Ksawery Zachar
1926.	Władysław Kuchar Antoni Kruczkiewicz	Zuzanna Kozakowa Władysław Kuchar
1927.	Władysław Kuchar Andrzej Tarnowski	Vera Richter Andrzej Tarnowski
1928.	Alfons Foerster Otto Steiner	Jadwiga Jędrzejowska Ksawery Zachar

MISTRZOSTWO WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO I KATOWIC

	Panowie: *Mistrzowstwo wojew. Śląskiego:*	*Mistrzostwo Katowi:c*	*Panie:*
1924.	Stanisław Czetwertyński	—	Vera Richter
1925	Jerzy Stolarow	Jerzy Stolarow	Vera Richter
1926.	Daniel Prenn (Niemcy)	Daniel Prenn (Niemcy)	Vera Richter
1927.	Jerzy Stolarow	Maksymiljan Stolarow	Vera Richter
1928 *)	—	—	—

*) W 1928 roku mistrzostwa te nie były rozegrane.

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1924.	Teodor Ender Karol Steinert	Vera Richter Karol Steinert
1925.	Karol Steinert Jerzy Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow
1926.	Hans Heidenreich Daniel Prenn (Niemcy)	Vera Richter Jerzy Stolarow
1927.	Jerzy Stolarow Maksymiljan Stolarow	Vera Richter Jerzy Stolarow
1928 *)	— —	— —

MISTRZOSTWO ZACHODNIEGO ZAGŁĘBIA NAFTOWEGO.

	Panowie:	*Panie:*
1925.	Bł. p. Arnold Reben	Ela Mrazkówna
1926.	Otto Liebling	Ela Mrazkówna
1927.	Witołd Potuczek	Jadwiga Jędrzejowska
1928.	Otto Liebling	Stanisława Bielecka.

	Gra podwójna:	*Gra mieszana:*
1925	Bł. p. Arnold Reben Wacław Brodkiewicz	Zofja Kostakiewiczowa Piotr Michałowski
1926.	Bł. p. Arnold Reben Otto Liebling	Ela Mrazkówna Włodzimierz Andrzejewsk
1927.	Włodzimierz Andrzejewski Witołd Horain	Jadwiga Jędrzejowska Wacław Brodkiewicz
1928.	Zdzisław Stahl Witold Horain	Krystyna Stockerówna Włodzimierz Andrzejewski

*) W 1928 roku mistrzostwa te nie były rozegrane.

KLASYFIKACJA ZA LĄTA UBIEGŁE

PANOWIE.

1925.

1. Stanisław Czetwertyński
2. Jerzy Stolarow
3. Eugenjusz Kruszewski
4. Włodzimierz Marszewski
5. Jan Loth

1926.

1. Stanisław Czetwertyński
2. Jerzy Stolarow
3. Włodzimierz Marszewski
4. Przemysław Warmiński
5. Alfons Foerster
6. Eugenjusz Kruszewski
7. Władysław Kuchar
8. Maksymiljan Stolarow
9. Witold Potuczek
10. Otto Liebling
11. Jan Loth
12. Andrzej Miziewicz
13. F. Stadtländer
14. Henryk Emchowicz
15. Jerzy Szczerbiński
16. Ksawery Zachar

PANIE.

1925.

1. Vera Richter
2. Jadwiga Poradowska
3. Wanda Dubieńska
4. Józefina Kowalewska

1926.

1. Vera Richter
2. Wanda Dubieńska
3. Jadwiga Poradowska
4. Marja Boniecka
5. Stanisława Groblewska
6. Zuzanna Kozakowa
7. Ksenia Richter

1927

1. Jerzy Stolarow
2. Stanisław Czetwertyński
3. Przemysław Warmiński
4 Maksymiljan Stolarow
5. Włodzimierz Marszewski
6. Alfons Foerster
7. Eugenjusz Kruszewski
8. Władysław Kuchar
9. Andrzej Tarnowski
10. Jan Loth
11. Witold Potuczek
12. Henryk Emchowicz
13. Andrzej Miziewicz
14. Zdzisław Stahl
15. Zygmunt Nawratil
16. Aleksander Lisowski

1927.

1. Vera Richter
2. Wanda Dubieńska
3. Marja Boniecka
4. Józefina Kowalewska
5. J. Wentzlowa
6. J. Halicka
7. Sława Warmińska
8. Ksenia Richter
9. Stanisława Groblewska

1928.

1. Maksymiljan Stolarow
2. Stanisław Czetwertyński
3. Przemysław Warmiński
4. Włodzimierz Marszewski
5. Jerzy Stolarow
6. Jan Loth
7. Alfons Foerster
8. Eugenjusz Kruszewski
9. Andrzej Tarnowski
10. Andrzej Miziewicz
11. Bronisław Goldstein
12. Otto Liebling
13. Otto Steiner
14. Zdzisław Stahl
15. Jerzy Szczerbiński

1928.

1. Wanda Dubieńska
2. Jadwiga Jędrzejowska
3. Vera Richter
4. Jadwiga Poradowska

PARY PANÓW.

1925.

1. Karol Steinert i Jerzy Stolarow
2. Henryk Emchowicz i Jan Loth
3. Jan Drewnowski i Włodzimierz Marszewski
4. Alfons Foerster i Aloizy Mikołajewski

1926.

1. Jerzy Stolarow i Maksymiljan Stolarow
2. Andrzej Miziewicz i Otto Steiner
3. Stanisław Czetwertyński i Włodzimierz Marszewski
4. Henryk Emchowicz i Jan Loth
5. Eugenjusz Kruszewski i Jerzy Szczerbiński

1927.

1. Jerzy Stolarow i Maksymiljan Stolarow
2. Andrzej Miziewicz i Otto Steiner
3. Henryk Emchowicz i Jan Loth
4 Władysław Kuchar i Zdzisław Stahl
5. Eugenjusz Kruszewski i Jerzy Szczerbiński

1928.

1. Jerzy Stolarow i Maksymiljan Stolarow
2. Jan Loth i Włodzimierz Marszewski
3. Stanisław Czetwertyński i Andrzej Miziewicz
4. Alfons Foerster i Otto Steiner

WŁADZE POLSKIEGO ZWIĄZKU LAWN-TENNISOWEGO W LATACH UBIEGŁYCH

Rok	*Prezes*	*Wice-Prezesi*	*Sekretarz*	*Skarbnik*
1921	Zdzisław Szulc	Karol W. Scheibler Czesław Jentys	Jan Kucner	Kazimierz Starkowski
1922	Zdzisław Szulc	Karol W. Scheibler Czesław Jentys	Jan Kucner	Kazimierz Starkowski
1923	Zdzisław Szulc	Włodzimierz Glabisz Kazimierz Starkowski	Wincenty Przybylski	Bogusław Seydlitz
1924	Zdzisław Szulc	Włodzimierz Glabisz Kazimierz Starkowski	Wincenty Przybylski	Bogusław Seydlitz
1925	—	Janusz Kirchmayer Wiktor Lubliner	Jan F. Drewnowski	Oskar Kolberg
1926	Edward Miller	Jan F. Drewnowski Henryk S. Brun	Jerzy Szczerbiński	Karol Meyerhoff
1927	Edward Miller	Jan F. Drewnowski Henryk S. Brun	Jerzy Szczerbiński	Karol Meyerhoff
1928	Edward Miller	Jan F. Drewnowski Henryk S. Brun	Jerzy Szczerbiński	Karol Meyerhoff

SPIS RZECZY

CZĘŚĆ I: INFORMACJE NA 1929 ROK.

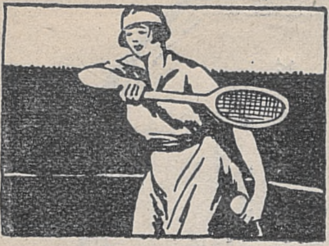
Adresy i władze Polskiego Związku Lawn-Tennisowego na 1929 rok 5
Kluby zrzeszone w Polskim Związku Lawn-Tennisowym 6
Adresy tennisistów polskich 10
Adresy związków zagranicznych 16
Kalendarz turniejowy na 1929 rok 19
Mistrzostwo Polski Międzyklubowe w 1929 roku . . 20
Losowanie w Europejskiej Zonie zawodów o puhar Davisa na 1929 rok 21

CZĘŚĆ II: PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE.

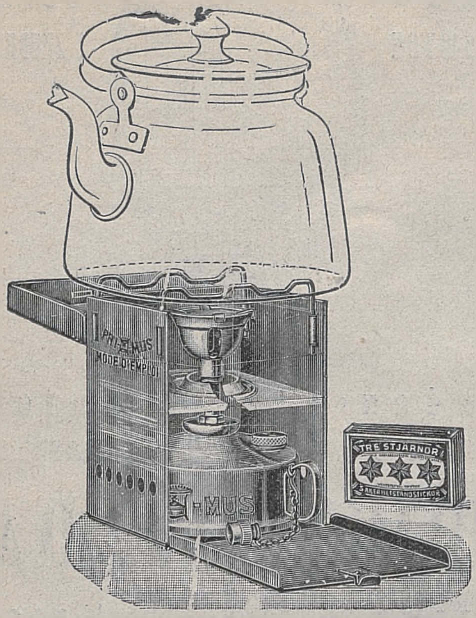
Statut Polskiego Związku Lawn-Tennisowego . . 25
Wyciąg ze statutu Międzynarodowej Federacji Lawn-Tennisowej 34
Reguły gry w lawn-tennisa 40
Regulamin Turniejowy 49
Regulamin turnieju o Mistrzostwo Polski . . . 67
Regulamin zawodów o Mistrzostwo Polski Międzyklubowe 70
Regulamin zawodów o puhar Davisa 75

CZĘŚĆ III: ZESTAWIENIA ZA LATA UBIEGŁE.

Zdobywcy puharu Davisa 87
Zdobywcy mistrzostw polskich 88
Klasyfikacja za lata ubiegłe 95
Władze Polskiego Związku Lawn-Tennisowego w latach ubiegłych 98

ORYGINALNE „PRIMUS“

kuchenki naftowo-żarowe, składane w pudełku; niezastąpione na wycieczkach i w podróżach.

POLECA

Spółka Akc. Handlu Towarami Żelaznymi

KRZYSZTOF BRUN i SYN

WARSZAWA

PLAC TEATRALNY

MARSZAŁKOWSKA 68 i 124. NOWY-ŚWIAT 41.